Едмонтонські Робітники Беруть Живу Участь в Виборах

Заходом едмонтонського „Трейд енд Лейбор Канцел", з'організована в Едмонтоні Централя робітничих організацій, яка то Централя робить великі приготовляючі кроки, повести як найенергічнійше кампанію за введенням до міської ради як найбільшого числа своїх кандидатів.

Поки що, Центральний Робітничій Партії вдалось з'органiзувати всякі робітничі групи, від найправійших до найлівійших, і коли [illegible] кампанію між виборцями, то в виду того, що Едмонтон сього року буде вибирати міську раду на підставі пропорціональної репрезентації, робітники мають надію вибрати бодай половину своїх алдерменів.

З рамени сеї партії іменовано на конвенції всіх організацій (яка відбулась в суботу 11-го листопада), слідуючих кандидатів: Дж. Лекком, Д. К. Кват, Дж. В. Фіндлей і Пальот на північну часть Едмонтону, а Райс Шепард і Дж. Лейкмен, на полудневу часть (Стратконі).

Деякі з тих кандидатів, є дуже популярними людьми в Едмонтоні, як: Лекком, який є старим мешканцем міста і активним членом „Рейлвей Кар Юніон", Д. К. Кват, є тепер членом шпитальної комісії і секретарем друкарської юнії; Дж. В. Фіндлей є членом комісії з'єднання і членом юнії машиністів. Пальот є дуже активний в робітничих рядах.

В організації беруть активну участь і Українці

Перший раз в історії міста Едмонтону, до Центральної організації [illegible] всі українські організації, [illegible] офіціяльну участь, то українські робітники, що [illegible] Українського Роб. [illegible] в [illegible]. В комісіях [illegible] Централі [illegible] вибрано М. Іванишина, що війшов до комісії фінансової і І. Клебановського, який війшов до комісії публикаційної.

Ріжні Вісти

Аптеки перестануть бути коршмами.

По повідомлінню Аторней Дженерал Бравнлі, то аптикарі в містах Едмонтон, Кемари, Медицин Гет і Летбрідж зістануть ослободжені від продажі всіх алькогольних лікерів а їх місце знов заступлять горвернменські вендори. В менших містах і місточках аптикарі будуть і дальше продавати лікер за пресприпшнами, однак скількість буде зменшена до 6 уцій і буде запечатана урядовою печатію.

Сорок-дві тисячі лайсенсів

Провінціональний уряд Альберти замовив на рік 1923 42,000 бляшаних таблиць означаючих нумер автомобільних лайсенсів. Кольор їх буде — білі цифри на синім тлі.

Що то значить Ко-операція!

85 фермерів з околиць Пар і Провость, в Альберті, злучились в [illegible] „Пул"— ко-операцію, для продажі курий і прочого домашнього птаства [illegible] до Едмонтону, де тут є знов такий провінціональний ко-оперативний „пул", а [illegible] ринковий департамент [illegible] для фермерських продуктів. Згадані фермері вислали один вагон, в нім містилося 108 койнів в яких [illegible] около 2600 штук [illegible] виносила 9,811 фунтів. [illegible] за повні вагон принесла $1141.90 а коли б ті фермері були [illegible] птаху кождий [illegible] за [illegible] то [illegible] були би [illegible] $315.05.

Тому спілка заощадила їм 203.15 або по 2 центи на фунті. От, що то значить ко-операція!

Користайте з Нагоди!

Перша поїздка до КРАЮ і з КРАЮ в товаристві під проводом пана ШАНДРИ і одного правительственного урядника починається 3-го грудня 1922., отже хто бажає відвідати старий край або родину чи знакомих, тепер має нагоду поїхати безпечно, не робить ріжниці, чи є горожанином Канади чи ні. Ми дамо вам відповідні папери, що будете їхати безпечно.

Або хто хоче спровадити родину чи знакомих до Канади, то пан ШАНДРО може забрати ваших пожаданих аж з хати і привезти під своєю опікою до Канади. Тепер Ваша нагода забрати кого бажаєте. — НЕ ТРАТЬТЕ НАГОДИ.

Хто бажає помочи родині, то може посилати гроші через наші руки, дістане повне задоволенє, тому, що ми можемо тепер виплачувати долярами в кождій державі і пан ШАНДРО доглядне що так буде виплачено, як бажаєте. Наша ОДИНОКА КАНЦЕЛЯРІЯ буде могла від нині виплачувати долярами на найменьшій почті в Европі.—КОРИСТАЙТЕ З НАГОДИ

По близші інформації просимо писати або зголоситися до:

A. S. SHANDRO & Co. 10312—101st. Street EDMONTON, ALTA.

ВАМ ТРЕБА НА ЗИМУ

доброго й теплого убрання й тому не забувайте, що миробимо убрання і зимові плащі (оверкоти) з найновіщих і найкращих сукон.

НАЙНОВІЩА МОДА — ПРИСТУПНІ ЦІНИ

Приймаємо замовлення з провінції і виконуємо роботу на час

THE EXPERT TAILORS

9606 Jasper Ave. (Gibson Block) **Edmonton, Alta.**

І. ПРОНЮК, Властитель.

Переконайтеся

Коли Вам треба що друкувати, удавайтеся до нашої друкарні, а переконаєтеся, що ми виконуємо друкарські роботи перші класи — по друкарськи і по умірованих цінах.

Наша друкарня заосмотрена найдобірнійшими черенками, як українськими так й англійськими і ми можемо все виконати вам роботу на час.

ДРУКУЄМО:

Листові папери, Коверти, В'язанки, Статути для Товариств, Книжки, Катальоги, Оголошення для Лікарів і Склепових Випродажей і все, що сходить в обсяг друкарської штуки.

ЗАМОВЛЕННЯ З ПРОВІНЦІЇ ВИКОНУЄМО НА ЧАС.

Canadian-Ukrainian Prt'g. Co.

10336-96th St. -:- Edmonton, Alberta.

Коли Вам Треба направити Черевики

удавайтеся за всеми до діла [illegible] вдоволені!

НАША РОБОТА Є ПЕРШ КЛАСНА

[illegible] ЦІНИ УМІРКОВАНІ

ALEX HAMERNYK

10362 96 ST. EDMONTON.

Український Двотижневик. Виходить кождого першого понеділка по 1-ім і 15-ім в місяці.

НАШ ПОСТУП

NASH POSTUP—OUR PROGRESS

OUR PROGRESS 10336—96th St. EDMONTON, ALBERTA

РІК І. ЧИСЛО 4. ЕДМОНТОН, АЛБЕРТА, ЧЕТВЕР, 4. СІЧНЯ 1923. EDMONTON, ALBERTA, JANUARY 4th 1923. VOL. I. No. 4.

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Бог Предвічний!

Бог предвічний народился
2. Прийшов днесь із небес,
Щоб спасти люд Свій весь
І утішился.

В Вифлеємі народился
2. Месія, Христос наш
І Пан наш для всіх нас
Нам народился.

Оповідают ся Ангел Божий:
2. Наперед пастирям,
А тепер звіздарям
І земним царям.

Діва Сина як зродила,
2. Звізда та, где Христа
Невіста Пречиста
Сина зродила.

Три царі їдуть со дари
2. До Вифлеєм міста,
Де Діва Пречиста
Сина повила.

Звізда їм ся об'явила
2. Вдорозі є Боаі,
При волі, при ослі
Їм оповіщила.

Йосифу Ангел мовить:
2. З Дитятком і з Матірю
І осликом, ослятком
Най ся хоронить.

„Слава Богу!" заспіваймо
2. Честь Сину Божому
Яко й Пану нашому
Поклін отдаймо.

Три царі, де їдете
2. Ідемо в Вифлеєм
Вінцем своєм
І повернемся.

Иньшим путем повернули,
2. Пошлу безстидну,
Безбожному Іроду
Не повідали.

ВСІМ ПЕРЕДПЛАТНИКАМ, ЧИТАЧАМ І ПРИХИЛЬНИКАМ „НАШОГО ПОСТУПУ" І ВЗАГАЛІ ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВИ ПО СІМ І ТАМТІМ БОЦІ ОКЕАНУ: ЖЕЛАЄМО

Веселих Свят і Щасливого Нового Року!

Редакція „НАШОГО ПОСТУПУ"

„Наш Поступ" лишаєсь на дальше Дво-тижневою ґазетою.

Коли ми приступали до видавання "Нашого Поступу", ми заявили, що до Нового Року будемо видавати газету два рази в місяць, тобто, як Двотижневик, а коли за той час, після зголошень самих читачів бажаючих починати газету випускати що тижня, ми з сим числом мали б були ту зміну перевести в життя.

Та помимо наших щиріщих інтенцій доконати сеї зміни і помимо тих кілька десяток зголошень, які ми за так короткий час дістали від людей бажаючих такої зміни, ми негодні приступити до видавання "Нашого Поступу" що тижня прямо з тої простої причини, що зголошень прийшло замало, щоби дали запоруку на таку переміну.

Видавання тижневника потягає за собою такі великі кошта, що коли б ми рішилися на таку зміну, то ті кошта скоренько з'їли би видавництво, а тоді не тільки тижневника не було би в силі видавати, але і раз в місяць не було б можливо видавати її.

Що правда, то поява "Нашого Поступу" викликала серед загалу живе заінтересування і ми маємо десятки листів в яких люди висказують прихильність до газети і приобіцюють помагати часопису, однак газети на самих симпатіях удержувати не можна, позаяк вони ще стану каси не зміняють.

Щоби можна приступити до видавання газети щотижня, треба мати не меньше 3 тисячі передплатників, які би зложили на газету по два долари сейчас. Число се, на перший погляд не дуже велике, але зібрати його протягом 2-ох місяців, то не так легко. На те треба більше часу. З тих то причин Наш Поступ покищо, буде і дальше виходити лише що другий тиждень, з надією, що наші читачі самі постараються його перемінити з часом в тижневу газету — пошируючи його між своїми знакомими і сусідами.

Та щоби утримати газету при життю лише як два-тижневиком, то не треба законсати, що й так божим духом її видавати годі! Бо коли видавання тижневика, тобто 52 чисел на рік, вимагає 6 тисяч долярів, то видавання газети два рази в місяць, тобто 26 чисел, вимагає якраз половини тих коштів. Значить, треба, 3.000 передплатників по $1.00 аби мати 3.000 дол. і тих 3.000 дол. мусите зложити самі ви Впов. читачі, що бажаєте, аби газету втримати при життю, зложенням своєї передплати в сумі ОДНОГО ДОЛЯРА і то не гайно, без відкладування до завтрі.

Видавання газети коштує нас вже досі около $450.00, а на покриття тої суми ми одержали заледво около 70 долярів: Решту докладає видавництво з власної кишені, яка—коли ви не поспішите з своєю передплатою — може скоро випорожнитися, а опісля хоч би і хотіли докладати, то не буде звідки.

Ми сповнили свій громадянський обовязок започаткуванням газети, виминувши на те започаткування поважну суму гроша. Тож сповніть ви, шановні українські громадяне, свій обовязок докінчення почато го діла, присланням негайно своєї передплати і якнайбільшим поширенням "Нашого Поступу".

ЗА РЕДАКЦІЮ "Н. П."
Т. ТОМАШЕВСЬКИЙ.

Присилайте Свою Передплату і з'єднуйте Більше Передплатників Щоби Забезпечити Істнування Одинокої Української газети в Альберті!

ЩО ТО ТАКЕ КО-ОПЕРАЦІЯ

Слово кооперація в собі означає властиво „співробітництво", ще то люде, для осягнення будь якої цілі, обєднуються на рівних умовах для спільної діяльности.

Мрія кооперації дуже давна. Ще з передісторичних часів люде, не маючи змоги кожен з окрема подолати сили природи, чи зробити якусь справу, обєднувались у гурток, чисто для полювання, чи для іншої роботи. Але се трапилось випадково і було свободне і люде не передбачили, що кооперація може стати сталою системою (ладом) економічного життя.

Зрозуміло, що коли людина призвичаювалася само робити те, що раніше треба було робити гуртом (а се сталося завдяки розвиненню людського розуму і приладдя), — ми бачимо, що гуртова праця помалу зникає — зникають артілі, ремісничі цехи і т. ин. Великий удар кооперації завдало розвинення машину на ґрунті — розвиток „капіталістичного" ладу. Той хто мав гроші „капіталист", мав змогу наняти собі заденьою богато працівників, мав змогу набути „широких рук" крім і тому люде хоч дбали про власний добробут со- чотужки і мрія кооперації занепала.

Але капіталістичний лад мав у собі богато й зла. Між капіталістом, який виробляє крам і покупцем — споживачем стояла ціла низка посередників, які теж хотіли поживитися, і через те крам дорожшав; крім того капіталист добиває виробити як мога більше і через се бували час, коли виробляти не було рації і робітники сиділи без праці, не заробляли, і без заробітку. Сі і богато інших хиб примусили людей задуматися над приводами такого становища і у першій половині XIX-го століття Сен-Сімоне і Шарль Фурье (перша людина, яка обміркувала і підвела перший ґрунт під справу „соціялізму") — у Франції і Роберт Оуен — у Англії — отзначили усі хиби капіталістичного ладу і пропонували заводити новий лад. Фурье такий капіталістичний лад в порядку [illegible] і радив скрізь запроваджувати [illegible]. [illegible] доводив, що при [illegible] усе потрібне [illegible] „контувати" [illegible] [illegible]

[illegible] Оуен, якому належить і [illegible] слово „кооперація" [illegible] [illegible] кооперативного руху, головним [illegible] на комуністичних [illegible]. Оуен [illegible] запроваджувати [illegible] [illegible] [illegible] і вони розпалися [illegible]. Оуен. Не помічати [illegible] Фурье, який хоч для першого [illegible] робітничі палати, [illegible] в. для чого він [illegible] поробити, щоб якась [illegible] [illegible] [illegible] умер.

Перша кооперативна справа почалася правильно, за почином [illegible] самим народом: у 1848-му році англійські ткачі у місті Рочдель заложили товариство з метою постачати своїм членам харчі з крам по дешевій ціні. Підвалини, які вони поклали у основу, були: вільний вступ у товариство усіх бажаючих, поділ прибутків пропорційно кількості закупленого краму, рівність усіх членів при обміркуванню справ товариства і відраховання певної частини прибутків у запасний і просвітний капітал. Ці підвалини далі довели, що вони є запорукою життя кооперації і педержавним їх кооперацію навіть.

Головні підвалини кооперації.

Кооперативне підприємство, яке дбає про економічну користь.

Грошевий прибуток не є метою кожного окремого члена кооперативи, бо він дбає, щоб гроші, які з нього чи він би заробити окремий підприємець, вплив не в його кишеню, а у громадську скарбницю громади, яка вживає їх на користь частину, а решта йде на освітні і другі справи і збагачує загал, а не окрему особу.

Кооперативна є спілка осіб, а не грошей, бо у акційних напр. підприємствах, хто вклав у товариство більше грошей, той користується з більшим впливом — „більшою кількістю голосів", у кооперативі ж кожен член, скільки-б грошей він не вклав, має однаковий вплив на справи — має „один голос".

Кооперативи є безумовно нейтральними до справ політичних і релігійних.

Обєднуючи усе вище сказане можна зробити висновок — кооператива є народоправне, незалежне кількох осіб, яке має метою давати своїм членам не грошевий прибуток, а засоби — задовольнити краще і ощадніще свої потреби, чи використати як найкраще вигоди своєї праці.

ВІДОЗВА ДО ФАРМЕРІВ.

Історія наших фармерів тягнеться вже від двайцять пять лєт. За сі довгі роки ми богато де чого зробили — викорчували многі лісів, поконкорали много камяних її сих канадийських пустинь, виробили плодючу землю, котра відала мільони бушлів пшениці і иншого збіжа, котрим то збіжем кормилися мільони людей, а за все се, ми перші були і є найменше уповажені. Від найнизшого робітника до найвищого урядника, то кождий фармеро поживає: Пере Ви хлібця, то робітник диється на фармера як на дядька — державця. Прийдети Ви до доктора, або адвоката, той дре Вас до останньої шкіри, бо ти темний фармер. Прийдети Ви перед суд, там дивляться на Вас, як на якого дикуна. Одним словом, той фармер, котрий годує всіх і вся, те за ту свою добродушність лістає уповажаний до крайности. Чому оно так? Тому, що ми фармері самі про себе не дбаєм. Ми зробились фізично до волі, а духово ми не робили майже нічого. На полі просвітно-організаційним стоїмо найнизше. Чому? Тому, що ми спускались на других, щоби нас організували та просьвіщували, але народна пословиця каже: що хто на чужий обід ся спускає, той без вечері спати лягає.

Отож ми обачимо, що ми фармери на тім дуже завелися. Тому два роки назад як за ініціятивою сільських фармерів с. Федораг, ми були з'органіѕували, пять місцевостий а то: Федораг, Вох, Оквал, Ерріманс, Ред Вотер, і відбувалися конвенцію, і вибрано комітет, котрий мав зробити програму і вивести статута. Комітет був спровадився зі всіх локалей, та як то буває так, що де цілі у дівах, там і корр. [illegible] Комітет був того переконання, що без свого органу роботу не можна було начинати. Задали старатися о орган, та як не старалися той не треба затягали ті і як орган перестав виходити то і комітету не стало.

Від того часу минуло вже два роки. Ми вже знаємо обізнані більше, що так дальше не може бути, і для того наші до розвиток і організації засновати нашої партії, на і осередку для головних поширень, на основі [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] по Альберти, [illegible]

ФЕДЕРАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ФАРМЕРІВ, [illegible] [illegible] Укр. Фармерів [illegible]

Назва.

ФЕДЕРАЦІЯ УКР. ФАРМЕРІВ В АЛЬБЕРТІ

Просвітна, Економічна і Політична Організація.

1.) Ціль Федерації — Здобувати середників для освідомлення фармерів, література, пресою і живим словом.

Економія.

2.) Помагати ґрунтовно фармерам в важних проводити господарки після експериментального досвіду. Під тим розуміємо: управу, сівозміни і насінне, добрешного насіння, відповідно до ґрунту, так само плекання худоби, коней.

а) Освідомляти фармерів о системі ринку фармерських продуктів, і після о тим запобігати нещастю посередників.

б) Здобувати ринок через кооперативи, або свої власні централі.

в) Помагати собі набувати таніше річей, яких фармерам потрібно як: машинерію, шпагати, убраннє і споживчі артикули.

Політика.

3.) Федерація має працювати всіма способами, аби кождий фармер був по можности якнайбільший зисками державної, провінціальної і муніципальної.

Федерація має старатися, аби се правительство, вибране народом, робило роботу корисну для народа. Значи правительству показати, ухвалені для добра людства, через резолюції, делегацію, або в інший спосіб, а також контролювати правительственну роботу.

В сій справі кличемо Вас всіх Укр. фармерів в Альберті, забирайти голос через пресу і листовно і взагалі просим всіх поступових фармерів зачатися з'організувати в себе в вашій місцевості і залатити членські внесення підписаному секретареві тимчасового комітету. Наколи ми одержимо відповідну скількість членів, тоді ми зможем скликати фармерський з'їзд, там де вирішаєм остаточно нашої організації, і на тім з'їзді обрадимось, що і як нам дальше робити.

Адрес Секретаря

Stephan Laskiwsky
P. O. Fedorah, Alta.

Як можна організуватись в відділі?

[illegible] [illegible] в якій своєю місцевості можна зорганізувати відділ Федерації.

1.) Кождий стаціонуючий фармер скликає збори в своїй місцевості і скрізь своєї організації.

На зборах [illegible] з Уставами Федерації і кличе до відділу членів. Кождий член [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] секретаря і касира.

2.) Сей комітет має зважати [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

3.) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

За комітет:

М. Ферояй, Голова,
С. Ласкевський, Секретар.
[illegible], Вол. Кузик, Радн.

[illegible] Федерації Українських Фармерів, яку особисто [illegible] п. Степан Ласкевський, секретар [illegible] Федерації і [illegible] [illegible] і подали [illegible] [illegible] свої сказати в сій справі кілька слів.

В наступних числах в новій переоцінці „Добережність не зашкодить", ми звернули свою увагу на організацію, радили ініціяторам узяти назви „поза" обережності, вказали на підставі переказів від людей і донесень та листів і від справи, після яких виходить, що справа потребує трохи більше розважання.

Після тої увати надійшло не кілька листів до нас в яких одні запитуються на нас, що ми зайняли неприхильне становище супроти „нової" Федерації, а навіть декі устно нам звернули увагу, щоби ми „коли не хочемо поширати ії справи, трималибся нейтральности". Але „нейтральності" радили нам притримуватися в ті, що не не стали виразно прихильниками Нової Федерації. Виходилоб з того таке, що ми мали б ухилювати мена іх для публіки й поширати лише одну сторону, або зовсім про те нічого не говорити. Колиби так малось трактувати справи загальні, то тоді у нас і дальше твори-

лась би така односторонність — диктатура одних над другими — що жадної справи безсторонно не можна би ніколи обговорити. А преціж преса повинна бути тою трибуною, в якій можнаби обговорювати справи як ширшою й найбільше вичерпаючо, як „за" так і „проти". Бо лише тоді загал може видати свій осуд на дану справу, коли вислухає обох сторін.

Є донесення які лежать у нас, від сторін, що не всі зсолідаризувалися з Федерацією, ми доскучили, що люди є такої „обстановки" змагання Федерації, щоби лише фармерство підняло трохи більше акцій над осадженням своїх рядів, а готові помагати доброму ділу, лише мають сумніви, що до самого організатора Д. Васкана, з яким доказують не виразнене становище його, а побоюються, що справа може взяти лихий оборот, тому тоді іх кинувати на сумнів аж доки справа не виясниться. Один з таких донесень ми містимо на иншому місці в сім числі, яку надіслав нам з тих околиць один з фармерів, що також бере все активну участь в змаганнях фармерів до витворення своєї сильної організації, а якої читачі, нехай витягають собі самі свої консеквенції.

(Ред. Н. П.)

Бельмонт, Альта.

СЛОВО ВІД ФАРМЕРА.

Ми фармері є переконані, що коли кажан зивається і кричить, то мусимося йому не осторожно, бо небавно буде зміна климату — ані буде доли, буря або мороз, чи потепле. Одним словом сказати, буде щось нове, або добре або зле. І мусимо уважати що наступає і бути „осторожним" та приготованими.

Не дуже то давно неприязні тут на наших всехсвіт [illegible] [illegible], один з „товаришів" з Едмонтону, який відперу рони подібну до наших кажанів, перекидався з [illegible] в [illegible] фармерської організації, та представляє себе великим приятелем фармерів, нетілки прибувають з душею переконаний, бо „вірною душі не маєш) і хоче служити для добра фармерів, і на яких неоуде зпрівних кричить — ні всех і вся, цей невроводять організації для тих людей невроводять на руку (закликанцям). Споминає про товарищ „Фармерське Слово" і з гуртом, околиці головах Д. Вриґстан і Ломашевського, що вони не одному на провідників фармерського руху, а тільки він один є тим чоловіком, що може се доверщити, коли фармері його будуть слухати і вважуть його за проводира.

Та може неоден з читачів бажаючи знати хто се — сей приятель фармерів. Гак прошу послухати: се є „ОКО", те саме „око", що в свій час обкидав болотом фармерську юнію, фарм. організацію і всіх, хто симпатизував з фармерським рухом. Се то, „Око", що кричало на всі застави проч з Українцю, „проч з націоналізмом, єднайтеся інтернаціонально". Нині їздить він по фармах, та кричить, що укр. фар. повинни організуватись національно...

Може хто цікавий знати, що сталось, що Стефанко так скоро змінив свої погляди, та став зрадити те, на що плював, а вдодатку став Українцем, приятелем фармерів? Врате фармарю! Не для Тебе він їздить, а для себе! Він бачить що робітник зза цента, що от-от треба стати в ряди „Бред лайни", бо тих $60,00 що він побирав від головного комітету з Вініпеґу недістає, нажолудок хоче свого. Тому то вже він їздить поміж фармерів. Та ми фармері знаємо, о що йому розходиться, та що така юнія, як він організує, не зможе нікому помогти, коли вона не буде в звязку з сильною юнією фармерською в цілій Канаді. Нам треба організуватись в Федерацію, але при Ю.Ф.А., мати своє чесоощесь, і тоді з нами будуть числитися, як з'організованим народом. Але подібних провідників стережімся, бо їх ціль є видурити від нас тяжко запрацьований гріш і завести нас під дурного хату. Ви панове фармері, спитаєтеся пана Васкана, що доброго зробив для робітника, та як він його з'органіѕував? Де є репрезентанти виступники і репрезентанти в парляменті досі? де їх робота? Його ціль була обдурювати та лишити робітника вонуною, а за се чернити все що українське та вредити всему поступови і робітнико укр. народа, а коли вже робітники перестають вірити в комуністичний рай і нема чим їх дурити, тоді робиться Українцем і приятелем фармерів, але хто знає його двоїличну політику, той не відда його масними словами, хоч-би він як підмащувався фармерам.

Памятайте фармері, що гусак курят поведе, а як буде вести то заведе в болото; сам поплине на воду, а курята лишуться.

Фармер Т. Х.

Дещо з околиці Белліс, Альта.

Позаяк „Наш Поступ" замалий, щоби широко можна розписатись, то я коротенько хотівби подати дещо з околичного життя.

На новій дорозі здесь недалеко північного „ґітуна" розложилось невеличке місточко Белліс.

Потому ми небоймось бо дожитися високо на горбку, болота також тут нема, бо земля пісковата та досить з каміньом, яке і фармерам не мало дається у знаття.

Довкола місточка, поблизько з них 4 до 5 миль фармері богаті лиш на каміні, а далі на півночі то таки нікого нема, хіба хто випасає худобу, або полює особливо звірів на шурі.

Місточко підтримують фармері з околиці, які їдуть і по 30 до 40 миль, аж зі Славці і звістної вже ними альбертійськими колонії Шандри.

На полудне аж до ріки Саскачевана і за ріку фармері стоялиб не але, лиш не її переживаюи нинішні часи на які кождий нарікає.

Фарми тут добрі у і збіже і худібна лиш бракує кождому грошей і зате дуже кождого заінтересувало те де то з'ятись іх. Пристанна „Щастя-гроші"?

Я думав-скінчити своє писання про нам Белліс, але мені пригалось дещо зі Сльоги Лейк і У-країнських Гелбії де доцірувати сотніві вонних учителів і вільних таки не, як можна собі позволити на [illegible] — інтелегенів, і тому з мешкої в сій справі сказати кілька слів.

Не знаю чи вже і на наші колонії знайдесь який, щоби подівив, але знаю, що хотяй тут не богато є учителів, та всеж у нас таки не спиться. Від коли я тут є (а за три місяці най пять звірів, 3 великі відчити і один зі світлиннии образками про еволюцію.

Пан Масцюк, учитель тутешньої школи також працює і помагає нам виглунутися на поли просьвіти, але лихо в тім, що таки сам нарід, який ні раз відказує на „інтелігенцію", є байдужим до всякої роботи. А преціж годі сподіватися роботи від „інтелігенції", коли той сам нарід, що докоряє її за бездільність, є сам бездільним і глухим на слова і науку інтелігенції!

П. Ясенчук.

Верміліон, Альберта,

Хвальна Редакціє!

3-те число Нашого Поступу дісталось і до моїх рук у Верміліон.

Самий вже заголовок заінтересував мене дуже, позаяк я все відчував недостачу місцевої газети, котраби описувала наше життя, наш поступ і наші погляди на світ.

Я сподіюсь, що всі Укр. Фармері Альберти, щиро, привітають вістку, що сего року є вісім Укр. студентів в рільничій школі у Верміліон, на рільничих курсах. Чейже се справді дуже мале в міру нашого населення. Нас повинно бути як не 100 то бодай 10 разів по вісім.

Все таки се є певний початок нашого поступу на полі просвітнім під взглядом рільництва, а що найбільшу радість справляє нам то те, що є і одна дівчина Н. Попович, дочка пана Ю. Поповича з Вітфорд, Альберта.

Д. Д. Т.

Що знаєте про Історію Нашої Іміграції в Канаді?

Коли почалась масова іміграція українського народа до Канади?

Де осілись найбільше наші люди?

З якими засобами прийшли сюда наші люди?

Як приходилось їм боротись зі всіми недостачами?

Що застали ми в Канаді?

Яку освіту занесли ми з собою з Старого Краю?

Як дивились на нас наші сусіди Англійці і инші народи на початках масової іміграції?

Де повстала перша українська читальня і хто були її ініціятори?

Як зачався наш церковний рух?

Як повстала Серафимщина і що вона принесла?

Коли повстала перша українська школа в Канаді і хто були її основателі?

Кілько було в нас доси українських видавництв?

Коли почався соціялістичний рух між Українцями в Канаді і хто були його основателі?

Як повставав у нас просвітний рух і що ми досі на тій царині здобули і такі подібні питання ставить собі нині много наших людей які не є обзнакомлені в повні з історією нашої іміграції й чого на жаль у нас доси віде про се не писалось.

Тому, щоби бодай в части передати нашому народови огляд нашої іміграції за послідних 25 років, "Наш Поступ" приступить в слідуючих числах до друковання такого огляду, написаного Т. Томашевським, одним з тих старших іммігрантів, котрий заїхав до сього краю перед двайцяти-трі роками, був свідком нашого розвою як на полі просвітно-культурному так і під зглядом економічного, й зможе передати все те на підставі власних спостережень.

Огляд сей буде інтересний як для тих, що досі про нього не мали спосібности нічого читати, так і для тих, що були першими піонірами всякого нашого руху, позаяк сей огляд пригадає їм не одно пережите самими ними.

Огляд сей буде продовжуватися в кільканайцять числах, тому постарайтесь, щоби "Наш Поступ" доходив до Вас за цілий той час, поспішаючи на нього передплату при найблизшій спосібности.

НЕ ЗНАЮ . . .

Я ся богу не знаю,
Ні ті люди є людьми,
Ні отак собі про форму
Лентаються по землі?
Бо щоби от чоловік,
Поміренько літнеться мов дріт
І мов дівчина любов кличе,
А тут цирал, тарах!
Скажено і тягне в зад мов рак
І прямо в очі плює.
Заниваіть ся, тупотить,
Мов жаба, турпотить
І все "а", тай "я",
„Я так хочу, так не але
Так не хочу, так не буде"
Не розбереш з чорта.
Хочеш дати ту провід
Добру гадку [illegible]
Справу повести
А тут тобі зараз
Скрикне мов від прояви
„Ге-те, ти пелуре!"
І не знаєш в який бік
Звернути, найти лік,
Бо згубиш в той час,
Ані в ліво, ані в право
Хоч плач, то пропало
Непоможе і сам Ґпас.

І. К.

Не велика будучність такого народу, який не годен розрізнити добра від злого.

ІЛІЯ КИРИК.

Два Світи.

В самому куті віинатьвого салі, в ліжку лежав мужчина. Може було йому яких сорок і пять літ, але чорне волосся переплетене густо сивиною разом з бородою, зароєним кучеравою жаретом на лиці, робило його старшим більше як десятку літ. Лежав спокійно і тільки не червоні уста, котрі безнерестанку шурувалися вимовляли майже нечутну бесіду, котру шептав в горячці, то не пилив он, що він ще живий. Очи мав замкнені, а тілоріа їх лише тоді, як наїдали його напалини кашель. Тоді повертав ним на силу наче шукав когось, щоб ратував його були вони сухі, призерали, мали широко склання і безнадійні. В грудях, з правого боку, мав діру, котру вирубав йому доктор і бог знає чому не зашили. Як кашляв, то дирою виходив воздух випускаючи бобов бульочками сукровицю, котра стікала на заповнений, снігад, від котрого заносило сморідом гнилого тіла. Як відхаплювався, замикав повільно очі і падав в бездонну пропасть. Летів з такою силою, що йому здавалося, що відриваються його частини тіла: руки, ноги і все, тільки одна одинока діра в грудях летіла з ним і пекла наче розпалене желізо. Потім, помаленьку, прояснювався в безмежному просторі темноти, губився разом з раною і вечувся. Нараз перед ним рарийни новий світ, та не новий, тільки уявлений ще тоді, коли був він здоров. Тоді він починав шептати. Риси лиця прибирали ясний вигляд і навіть усміхався.

—Ех, коби скорше до дому,—шептав тихенько. — Васан перед, лиш коли з коли встану, побіжу до пона, найму службоку, що господь милосердний поміг мені вернутися з Канади. Потім розпитаю, що буде капліця контувати. Але най контує кілько схоче, а я таки збудую . . . таки отам на розі коло Петра Николишиного. Най не кажуть богачі, що бідний таки завше бідний . . . Куплю великий образ Матки Божої, застелю свічники, скарбоньку прибю коло дверий, допишу так, як в старого Ромка. . .

Лице Николи сяло радісно, а на устах гралася усміхнка.

—А той поморок, мою купив від Моніва, то засію пшеницею. Файно її виорю, файно зашкорожу, бо земниця, так як дитина.. Виробиш її файно, то і файно зародить. А потім, як даст бог дочекати, звезу снопи і складу стіг таки близько воріт. Найму молотників, змолочу і буде файної пшенички . . . На радно будут вони свої книпи, хоч разові, але свої, пшеничні . . . Що! щоби я не варт книша? . . .

Тут його лице прибрало поважну міну.

— Не один буде завидувати, пошеп доробив. Але най ся завидує . . . Гірко воно прийшло мені. Пять років робив в Канаді, тілько робив, ну і доробив си. Не будут мої дити гнити у фільворку. Досить, що я си нагорував коло панщої роботи. Шьє від десять років я пан газда. З початку за поганичі коло волів, коло худоби, а потім підбирував, то вжем був форналем. А тепер які повіку си! . . . Досить здоровля пустив за дурно, за нусто. Прийду тепер, хоч то вже під осінь, то зараз поплатиш хату, — знаю, все те я вертіку вставу. Нема у нас дома то і порядку трудно заводити. Що то жінка! В право в хаті, дитя, оте все, а не газдівство. Поставлю колешню, поставлю кучі і справлю господарство так, як ни комай гдня ся, тай радуваи си . . . А може справлю і лиш Марійки то . . .

Заманився і не скінчив. Витворив очи і жадібно шукав когось. Біль в грудях пік і за кожним віддухом жало рвалося серце.

—Боже, боже, лише такі муки—шептав як відпльовувався. —Рідзи і не дорадзи . . .

Закусив він так твердо, що витискав великі капли сліз, котрі наче перли викачувалися із кутиків коло очий. Одна за другою колотились, побачив одна мжию) в кутику наче надуваючись вулам колесом, а потім надходи друга і пострутить першу. Вона вдірвється і скоренько покотиться по желто-оздоєну лицу і упаде на подушку . . . багато їх . . . Не хотіли успокоюватися. Напружено ретувало когдаиому настрою, як красне верема по бурі. І знов падав в безмежну пропасть. Летів стрілою, то перевертався догори не знаючи свое в горячкови уяві свого другого життя.

— Еш йде додому. Потім летить стрілою поминаючи широкі стени, де-не-де фармерські гойсти. Він сидить в лавці і гладить, як один по другім минаються телеграфічні стовпи, тай думає, най лиш, що то він застане дома. А яка то радість буде! Жінка, марийка, — а и вже на симнаціятий, — вже дівка; вже до людий сегодня, завтра. Цілий поморок її дам у віно. А весілє справлю на весь світ. Вже мусить бути в мене на весілю. Як той до мене вон не приїхав? Тіпоя а вже не такий тепер буду богач, газда, як другі. Посаджу то під образами, З одного боку, Петра Трифилового, він старший брат, а з другого Тодора Прийнякового, а там дальше других газдів. Най знають, що і одиний вже топор віддати, як має за чого. Перед них ставу наставлюти саму печеню, начинена тришки, ще і горівку заправлю перцем та корінкм . . .

Усміхався, як маленька дитина у сні.

—Стоять в мене мають бути повні завше. Хоч ,чи не хоч їсти, але сиди один з другим, абис не нарікав, шоє не набувся в мене на весілю! Музикантів найму . . . цигани здає си таки найліпші. Знают де то ріжні як грати. Їх найму. Як буду чиствувати, то будут мені співати "Стань дідь перед мене—", а я, як вже виспиває спиванку, загальную всіх щоби були тихо і буду так капати:

—Дай боже тобі Марийко з води і з роси. Шобис була добра для свого чоловіка довіку так, як неня до деді. Видиш, дідя вже старий, бідувал, мої бідував з замолоду. Гарував, як віл так і день. Робив, як віл, мозиль мозиля укривав. Обоє з ненею працювалисми і складали до купки. А відтак деда пішов в Канаду, та віби там з медом було? Де, де! . . . Пішки ходив, їсти собі жалував, спати снав під кунами піхель, перестуджував си і аж заслаб. З початку шос си стало в руку, потім пішло в груди і боліло, боліло, аж мусів піти до шпиталю. Та шоб не мусів, але в Канаді хто хоче перетрамувати слабого в хаті, шоє й чужого? Ну і мене завезли до него. Лічили, лічили, аж доки діру не прорубали, отут о...

Несвідомо лапнув рукою за рану і аж крикнув з болю. Відтворив очи. Вони були бедні і блудні. Повертаючись головою, він оглядав сало довкруги . . . З цілого весілля лишилось тільки голі, понурі стіни шпиталю і . . . рана.

—Пропало! простогнав він і скривився з такою великою розпукою, що не видко було вже очий, ані їх ямок, тільки ніс виставав з його безобразного лиця.

Два болі, тяжкі болі!...

Біль в грудях, рана і біль простої і щирої душі, котра торгалась в обіймах розпуки.

Бодай нінащо не пробуджувався і не вертався зі свого уявлення в горячці світа... Він такий знов і утішливий.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] він — — —.

Помаленьку, легенько, знов падав в безодню з реального світа і летів через всевмні простора глибини . . .

Мерехтіли із і в пізнався у веселому гнізді, де побачив перший раз світ. Воно таке любе, миле . . .

—Ти, Васильку, так не пустуй! Як будеш слухати, добре вчити си, то дадя даст тебе до гимназії. Не будеш ти чужу, своу худобу завертати, а будеш паном.

—Й он хотів бути паном—викрикнув було десятилітнього пічника.

—Файно, файно! Станеш паном, то відмолиш си за дадюву душу і за нас всіх будеш просити в Бога ласки так одних.

—Буду, дедю, лиш як дасте до гімназії.—

На лиці в Николи малювалася радість. Мерехтіла вона, як перше весняне верема; погідна, многонадійна і утішна.

—Марійка віддана: добре її, богачка. Вже шуки єж такі файні! Бігають коло діда, коло баби, щебечать, дзвонять, а він, Никола, сивий, дуже сивий з паличкою в руках як трясеться від старости, йде і сідає в саду на лавочці тай дивиться, як малі бавляться. Йому самому хотілось би так покачатися по зеленій, рясній травичці разом з ними...Але де йому до того! Вже, то кості не може підняти — добре, що й так ще лазить...

—Тут,—хто то йде!—ади, то Василь, отець Василь поважно в рясі ступає; йде до деді...

Аж засміявся Никола з радости і трохи не впав з уявленого світа. Наче мряка покрила вкучат і синьоюна. Страх, що се?

Помаленьку прояснилось. Василь підходить, витає його і цілує в руку, а старий цілує хрест на синових грудях.

—Синку, такийсми щасливий, що хоч би смерть таки зараз прийшла, то не боюся вмирати. Вжем все зробив, що належало си мені на цій земли зробити.

—Ні, тату,—говорить син,—Ви, ще повинні жити. Тепер Вам лише жити. Довно бідували Ви, а тепер, коли вам Бог дозволив дізнати щастя, його ласки небесної...

—Ой не довго вже мені жити! Отту пече, отут, в грудях. Дуже пече, пече, Василю, Васи...

Його груди піднеслися. Чути було, як засвистіло в дірі, а з відтіля струя сукровиці потекла, а з нею—— Никола лишився в безмежному просторі забутти.

Калелерн, Альберта, 1922.

УКРАЇНСЬКІ С. Р. ПРО СОВ. ПОЛІТИКУ НА УКРАЇНІ.

Закордонний Комітет Партії українських с. р. виніс слідуючу резолюцію:

Закордонний Комітет У. П. С. Р. запізнавшись з постановою ВУЦІКу, а про встановлення спільних форм законодавчих та виконавчих союзних органів (Союзного Центрального Виконавчого Комітету, Ради Наркомів) і з окрема спільних органів керуючих внутрішньою і зовнішньою політикою, військом, народним Господарством, фінансами і т.п. вїоси й на Україні, заявляє: 1) що вуцік не є органом народньої влади, а лише апаратом московської окупації на Україні, бо складається він не з вільно-обраних депутатів народу, (хоч-би трудового селянства та робітництва), а з призначених урядовців окупаційної влади, — членів комуністичної партії на Україні; постанови ВУЦІК-а, не є голосом Українського Народа, а лише оповіщенням волі й бажань Московського Народнього Комісаріату, а через те вони жадного значіння в очах народу, не мають.

2) зазначені постанови є виявленням давнього шовіністично імперіалістичного стремління „комуністичної" московщини знищити не тільки державну, а й культурно-національну волю українського народу та відібрати попереднє підпорядкування України Московщині, як було за царів, що стверджується всім теперішним станом річей на Вкраїні, як на приклад: знищення українських шкіл, преси, заборона по Харківщині вживати вкраїнську мову навіть в народних школах і т. н.

Зазначені постанови є здійсненням таємної мети збройних походів комуністичної московщини на соціялістичну Вкраїну в рр. 1917, 18, та 19.

Тепер для всіх ясно видко, що Московська Партія Комуністів свідомо дурила світ, виставляючи причиною своїх походів на Вкраїну бажання „допомогти українським селянам і робітникам в боротьбі з буржуазією". Як заявляв зараз Раковський, московські комуністи лише з тактичних причин декларували незалежність України і створили на Вкраїні та закордоном кілька бутафорних апаратів її окремішности. В дійсности ж вони лише стремили до того, що зараз очевидним стає для всіх і про що УНСР. казала давно, а саме: до знищення не тільки державної самостійности, а й культурно-національної свідомости українського народу та обернення України в звичайну московську кольонію.

Закордонний Комітет Української Партії Соц. Рев. 1) витає постанову ВУЦІК-а, як вчинок, що цілком розкриває імперіялістичну фізіономію московської окупації на Вкраїні і тим самим розплющує очі богатьом легковірним Українцям та неукраїнцям, соціялістам і несоціялістам на дійсну мету московських походів на Вкраїну, що полекшить консолідацію та організацію сил Українського Трудового Народу для боротьби за дійсну соціяльну волю і 2) заявляє, що всі свої сили покладає на дальше розшифровування спуітсько імпекомісарів на Україні, та на організацію сил Українського Трудового Народу для здійснення його державно-національної й соціяльної волі.

З КНИГИ ЖИТТЯ

Ніякі гроші не дають такого великого процету, як гроші вложені на просвіту.

Ти відрікаєш си свого народа, а ще хочеш, щоб тебе люди шанували?

Не збивай яблока поке зелене, як дозріє само впаде.

Чи не було би гарнійше не допускати до бідноти, чим помагати в біді.

Не купуйте непотрібне лише тому, що воно дешеве.

Добро яке ти зробиш не пропаде, хотяй ти і забув би про него.

Не звертай уваги на того, що всіх ганить, а лише тебе хвалить.

Година добрих діл і справедливости значить більше чим сімдесять літ молитви.

Свободу не можуть дати люди людям; свободу має тільки той, хто сам собі її здобуде.

Поступ се неволя для тих, хто не йде з ним разом.

Наш Поступ

Украінський Дво-тижневик, присьвячений просьвітно-культурним справам українського народа в Алберті.

Виходить в перший понеділок по 1-шім і по 15-тім в місяци.

Видає: Канадійсько - Українська Друкарська Спілка 10336 96 ул. в Едмонтоні.

Передплата виносить $1.00 річно.

Our Progress

Ukrainian Semi-monthly
Published on first Monday after the 1st and first Monday after 15th.

By The Canadian-Ukrainian Printing Co.
10336 96th St. Edmonton, Alta.

ADVERTISING RATES WILL BE FURNISHED ON APPLICATION

ADDRESS:
OUR PROGRESS
10336 96 STREET
EDMONTON, ALBERTA.

TELEPHONE 1834

В виду того, що в понеділок, 8. Січня, коли мався друкувати Наш Поступ, припадають свята, ми випускаємо се число о кілька днів скорше, датуючи його за четвер, 4. Січня.

ЩЕ ПРОТЕСТУЮТЬ...

Що, як що, але канадійські Українці повинні би вже дати опатентувати винахід своєї відважности в писанню і посиланню протестуючих телеграм до сильних світа сего, в справі Галичини.

Під зглядом протестування, канадійські Українці повинні вже від Ліги Народів осягнути найвисший степень похвали, а від самої Польщі золотий медаль. Бо не встигне ще телеграфічний дріт остигнути від якоїсь жахливої новинки про свіжий акт поповнений польськими лицарями над українцями, так й зараз в вінніпегській українській "револоційній" пресі, з патріотичною жарью, появляються зазиви до протестів.

—"Українські громади! Протестуйте!" "Українські громади! Посилайте телеграми проти насильства!"

"Протестуйте, ще раз протестуйте! І ще раз, і ще раз...!" Се повісь редакторами так гладко, немов би Отче Наш!

А добродушний народ, що читає сю, нашу "революційну" пресу й дивиться на ню як на найвищий авторітет, лиш як на команду склекує ті протестаційні віча, деякі аспіранти на "ораторів" наговорять ся з платформи аж позаслинюються, ухвалять таки "революційними" редакторами підшихану телеграму, сильно приперчену і ... зібравши кілька десяток долярів на оплату тих телеграм, заносять їх на телеграфічний офіс, а звідтам вже вертають, як би отримали святе маслованіє. Опісля ще слідує звіт до газет українських про пуще віче і . . . чекають знов такої оказії від "революційної" преси, щоби можна пописатись протестаційними здібностями.

А пани, на другім боці Атлантику, які засідаються зеленого стола Ліги Націй, лиш читають, та преспокійно кидають їх в кіш, а джениторы вже далі подвигавшися коло них, десь таки добре подивляють відвагу канадійських українців і їх "революційну" вдачу.

Правде може не задовго до такого, що "революційні" газети з Вінніпегу, (які уроїли в своїх головах, що вони дістали з ласки самих небес вічний мандат диктувати українському народови в цілій Канаді свої розпорядження), піднесуть думку до збудування приватної телеграфічної лінії аж до Женеви, а тоді протестам не буде вже рахунку. Станут вони на порядку дневнім як Отче наш; телеграми будуть бреніти по тій лінії перед сніданием, перед обідом, вечерою, а може й перед кладеннєм до ліжка...

Пани-дипльомати скажуть збудувати в Женеві, при кінці тої телеграфічної лінії добрий, мурований форнес, і телеграми, чи пак протести, будуть в них летіти, як в тартаках обрізки з кльоців.

Але вся та робота з протестами буде йти на карб патріотизму панів редакторів і як би хто посмів з ними не годитись, то навіть можуть на нього кинути свою анатему, як зрадника України, а тоді, пропадет небіжче, як пес у ярмарок!

І чому ж не протестувати?!

Адже ж воно, як не поможе, то й нічого не зашкодить! Се певно, як певне і те, що від таких телеграфічних протестів ще жадному поляковы в Галичині ані волос з голови не впав. Але протестуємо...

Протестуємо вже пятий рік. Лібри паперу пішло в нівець. Тисячі долярів забрали каблеві компанії за пересиланнє тих телеграм, а поляки зовсім преспокійно собі розгосподарюються винищуючи український народ тюрмами. В пробиваючи байнетами тих, що не наслідують канадійських українців посиланнєм телеграм, але розплачуються з ворогом таким самим оружжєм, яким поляки воюють проти них.

До висилання протестів, за якими недавно появилась „ука" в українській пресі з Вінніпегу, прилучились на днях й Українці міста Едмонтону, щоб запротестувати проти... проти того самого, що вже протестують через пять літ!

Ролю сих "революціонерів", що готові телеграмами всю Польщу з порохом змісти, взяли на себе сих разом люде, які уходять за дуже "великих" українців там, де можна таним, хитрим й не великим коштом набути собі слави й охорону марку патріотів, а ховаються в лисячі нори тоді, як треба на писком молоти, а так по тихеньки, без шуму, потрясти кишенею на ціль визволення Галичини.

Взяли на себе сю ролю ті люде, що гвалт хотіли о кредиту, але свої хтось за них робив роботу. До сеї дуже "відважної" роботи, скликання протестуючого віча взялися наші патріотичні люде, що гуртуються коло Нар. Дому і в понеділок, 1 Січня відбули таке віче.

Розуміесь, що великого гріху тим вони не поповнили і нема в тім для нікого злого. Кого ще досі гіркий досвід не навчив, що Польщі з Галичини телеграмами не спихуриться, як комарів, так довго, доки замість телеграм не пішлемо ... краєви помочи фінансової за кулі, щоб нехайби свої і протестували. Видержали досі телеграфічні дроти вже не тільки телеграм з протестами і досі не потріскали, то і тепер не тріснуть. І ми зі сія не хотіли над сею справою богато розводитись, коли б тут не було одного "але", а іменно.

Кождому звісно, що в Канаді теперь ведесь акція Національної Позички, як звісне се і аранжерам протестаційного віча, тимбільше, що самі вони є навіть членами Комітету Помочи для Рідного Краю, який має занятись переведенням тієї Нац. Позички в провінції Альберти, та поколектування тих грошей, які вже подекльаровані на Вічу Д-ра Назарука в Едмонтоні н. Р.

Згаданий Комітет складаєсь з репрезентантів Тов. І. Франка і репрезентантів гр. кат. Народного Дому, — власне майже тих самих осіб, що взялись "протестувати". На першім засіданню, коли цей Комітет з'організовано, репрезентанти з католицької організації прирекли разом співділати в так важній справі, як Нац. Позичка.

Та з якихсь, досі не вислідженних причин, панове від кат. організації не прийшли більше ані на одно засідання, хоч про всі засідання знали, як й знали, що справи до обговорення були такі що їх участь треба було конечно, позаяк малося вибрати касиєрів, щоби зібрали декльаровані гроші і рішити деякі иньші справи. Як назвати таку "спільну" роботу людий, які прирекли, без ріжниці в поглядах, допровадити почате діло до якнайкращих успіхів, а опісля нехтують ту справу, на се не мож собі дати иньшої відповіди, як сю, що їм не хочеться дальше в тім напрямі нічого робити, й не мають на стільки щирьної відваги, щоби про те оповістити комітетови.

— "Національна Позичка" — думають собі панове напрямі— "вимагає, щоби вдаритися до кишени, а се річ за конечна. Лише склично протестаційне віче..." Се хоч і не принесе такої користи українському народови в Галичині, як Нац. Позичка, то і не занадить! За те річ дуже голосна, а дуже тана!

Були часи, коли можна було легковірним українцям надурити себе й протестуючими телеграмами, вірячи, що "мирові" фрука вислухають нашого голосу протесту проти віддання українського народа в пазурі польського орла, але се була спроба, яка хула оправдувати нас доти, доки ми не знали, як в суті річи виглядає "демократія" цих народів. Але тепер, коли ми вже мали нагоду її покуштувати, час перестати бити перед чолом тих, в яких чоло витерте. Пора нам зрозуміти, що волю ніхто на тарелці не подає, — й треба здобувати!

Доки канадійські Українці будуть дурити себе тесі афічними протестами, доки будуть дурити себе надією на панську ласку, доти ті "пани" будуть уважати нас за таких, що не вміють здобувати волі, лише благати і на всі ті наші благания вони і дальше будуть глухими як і досі були!

Се пора вже зрозуміти нашій українській пресі, якої зазиви до дальших протестів виглядають на вічне бовтанє води в ступі, і пора вилізти з зачарованого колеса і вказати народови кращу путь до здобуття самостійности. А се наступить тоді, коли наша преса, а вглядно її редактори, переведуть в своїх головах деякі реформи, і зрозуміють краще дефініцію самостійности. Бо ж тоді говорити про самостійність і рівночасно жебрати її від тих, що не про самостійність, а про поневолення думають!

Зложім тих 50 тисяч на **Національну Позичку**, якої в нас вимагає Рідний Край, а тим зробимо більше чим протестами, бо покажемо перед світом, що нема в нас нічо за дороге щоб не віддати на жертвенник за свободу свого народа!

Т.

ПОМОЖІМ УКРАІНСЬКИМ ІНВАЛІДАМ.

Понизше подаємо лист одержаний Товариством Івана Франка в Едмонтоні від Українських Інвалідів, який сам за себе говорить про конечність допомоги тим, які в боротьбі за волю Вітчини лишились вічними каліками.

Тому під ... Свят, коли то в наших свідомих громадах відбуваються коляди на великі добродійні ціли, просимо не забувати уділити з тої коляди частку і для тих, котрим кождий наш цент буде великим добродійством.

Гроші зібрані на сю ціль можете посилати на адрес:

Союз Українських Інвалідів, Львів, при вул. Руській ч. 3

або на адрес Товариства Ів. Франка в Едмонтоні, яке займеться пересилкою їх на призначене місце.

Адрес Тов.
Ivan Franko Society 10564 98th Str. Edmonton, Alberta.

Ч. В. 502-4-22.

Львів, дня 20. листопада 1922 р.

До Хвального Товариства ім. Івана Франка, на руки Високоповажного Пана Г. Гомашевського в Едмонтоні.

Управа „СОЮЗА УКРАІНСЬКИХ ІНВАЛІДІВ" має честь зложити отсим щиру подяку Хвальному Товариству за щедру жертву в сумі 10 долярів (десять долярів). Жертва Ваша буде ужита після Вашого бажання на будову власного Дому для Українських Інвалідів з невольної війни. Із 5.000 Українських Інвалідів 50 процент се бездомні нещасні каліки по більшій части без рідні, котрих нігде примістити. Щоби отже подана їм наша поміч була дійсною поміччю і то тривкою а не хвилевою, рішено приступити до будови дому так великого, щоби знайшло там приміщення як найбільше число Інвалідів.

Ви Брати — Американці побудувалиб величезний „хмародер" та нам не рівнатися з Вами. Ми були вдоволені, як щоб змогли побудувати поверховий дім, в котрім крім звичайного приміщення для калічених вже інвалідів можна було урядити також санаторію для тих, котрих ще не загоєні рани треба лічити, переводити операції і т. д. Справа будови власного дому і санаторії є для нас найбільше пекучою так, що ми рішилися всіх зусиль докласти, щоби як найскорше заспокоїти цю пекучу потребу. Тому Ваша жертва хоч скромна, є для нас великим добродійством, бо ми певні цего, що жертва ця є дана із глибини Вашого серця. Ви дали нам не лиш матеріяльну, але і моральну поміч. Ми незвичайно радіємо цим фактом, що хоч ми нещасні вже каліки не є опущені своїми, не полишені на ласку жерстокої судьби. Ми горді, що єсьмо синами Нації, котра вміє оцінити як слід заслуги своїх Оборонців. Радістю наповняються наші серця, коли бачимо, що Брати — Американці, хоч далеко за морем зуміли відчути наше незавидне положення і радо подали нам помічну руку, сповняючи заповіт нашого національного Генія Тараса Шевченка: „обнімите Брати мої і найменшого Брата". Тими найменшими є ми Українські Інваліди, колись повні життя, а тепер безпомічні каліки.

Щераз просимо приняти від нас слова щирої подяки за оказану нам поміч. Заразом поручаємося ласкавій памяти і просимо не забувати про нас і на будуче і при кождій нагоді збирати для нас хочби найменші датки. Український Народ у старім краю угинаєсь під тягарем ріжних обовязків фінансової натури так, що єсли удасться осягнути намічену нами ціль, то завдячувати будемо Вам Брати — Американці. На конець додаємо коротеньке пояснення. У Львові істнують: „УКРАІНСЬКЕ КРАЄВЕ ТОВАРИСТВО ОПІКИ над ІНВАЛІДАМИ" і „СОЮЗ УКРАІНСЬКИХ ІНВАЛІДІВ" Кооператива з двократною обмеженою порукою. Перше се інститу ція чисто гуманітарна, котра жертвами Суспільности старається облегшувати гірку долю Українських Інвалідів, розділюючи зібрані жертви між потребуючих Інвалідів. Друге це інституція економічна оперта на членських уділах, котрої ціллю є при помочі торговлі утворити стале жерело доходів, котрими можнаби забезпечити життя Українських Інвалідів. Отже ціль обох є спільна, а ріжнятися від себе способом здобуття фондів. Очевидно, щоби Кооператива могла як слід розвиватися і осягнути свою ціль, себто стати жерелом сталого доходу, потрібно на удержання 5.000 (пять тисяч) Українських Інвалідів, мусить мати відповідно великий початковий капітал. Капітал твориться лиш із членських уділів. Тому просимо кромі збирання жертв, старатися приєднувати членів—уділовців до нашої Кооперативи.

Для близшого пояснення посилаємо наші статути і заяви приступлення до кооперативи, котрі по виповненню просимо переслати з поворотом.

Поручаємось ласкавій памяти остаємо з глибоким поважанням

Українське Краєве Товариство Опіки над Інвалідами у Львові.
І. Луканецький.

Союз Українських Інвалідів
Господарсько-споживчо продукційна кооператива з об. порукою у Львові.

Союз Українських Інвалідів

„ВЕРХОВИНЦІ" В ЕДМОНТОНІ.

Драма „Верховинці", належить до тих представлень, що її не дуже з часта наші аматорські кружки виставляють прямо з тих причин, що потягає за собою богато труду, много осіб, а до того й самих аматорів треба таких, щоби були так обзнакомлені з гуцульским життєм. Тому до сеї штуки пдавться найліпше аматори з околиць Снятинщини та Коломийщини, або прямо таки з Гуцульщини. По малих місточках в Канаді, чи то таких місцевостях де брак таких аматорів, сю штуку трудніше відіграти.

Та я мав щастя бути на „Верховинцях" недавно в Едмонтоні, яку то штуку виставляли аматори У. Р. Д. і як сама штука так і виконанне її, заслугують на увагу нашої публики, тим більше, що штука випала вповні вдоволяючо і аматорам треба признати повний кредит.

Головнійші ролі грали: І. Кановновський, Антона; П-ні М. Кооплюк, Марти; П-на Юрківна, Парани; Ь. А. Вень, Максима Тихончука; н. М. Якимчук, Прокопа; П-ні А. Стренадка, Анни; І. Шевчук, Герника Арендара; п. К. Стефанюк, Фельдфебля; а К.Сітик, Мандатора.

Ролі ці були підібрані дуже добре і ті що їх грали виконали їх по [illegible]о. Особливші уваги здібності звернули на себе: Клєвановський, який дуже вірно представив легіня любовника, з добрим сердцем любовю до своєї матері і любки Парани, а заразом гуцульску рішучість в відвагу пімститися за кривди заподіяні його матері державним стрільцем Прокопом, який змовившись з Мандатором, пана Антона насильно в рекрути, хоч право не казало брати одинака. Пані Кобилюк грала матери, як не можна лише. Її материнська любов до сина, якого вона з плачем боронила перед напастниками була віддана з повною матірною ніжністю найбільшої тонкости і викликала вона в очевидців серед публики ріжні сльози. Панна Юрківна грала-ролю любовниці так, що для критика не лишила нічого до сказання крім слів признання, що во на віддала ролю Парани дуже вдоволяючо.

Та коли головніші ролі випали зовсім бездоганно, і аматори заслужили собі на публичне признання, то були деякі недостачі, які ралітреба приписати вже самому режисерови.

Сценерія була дуже добре добрана для всіх відслон, мужеські костюми тоже були вірні гуцульскі строї, але жіночі строї, ніде правди діти, не відповідали ніяк гуцульським строям. Гуцулки ходять в червоних коротких обгортках а не в спідницях, а тут відсутність обгорток робила на глядача вражіння немов се діялось на Поділю а не в гуцульській полонині.

Також не зашкодилось, а прямо треба таки режісерови обстоювати на тім, що коли молоді женщини чи дівчата беруть ролі старих, то мусять датись вповні схарактеризувати на таких. Матір Марта була зрохи за молодою, а вже н. Стренадка яка грала жінки Прокопа, й вийшла по воду з якою 10 літньою донечкою, зовсім не відповідала на маму, бо навіть не вища ростом від донечки, то ніяк би не розріжнив хто властиво матір, а хто дочка? Стілько уваг, що до самої штуки.

Тепер хочу сказати дещо про саму публику.

В нашій пресі вже нераз підносились голоси уваги що до заховування публики, але ще мабуть не трохи прийдесь атраменту з'ужити заким Драм. Кружки попереводять в себе радикальні зміни, щоби публику привчити заховуватись більше спокійно на галі. Шум, гармідер і сміх та регіт в тих місцях де нема причини сьміятися, виглядає немов би чоловік був на ярмарку а не поважнійшим представлению. Я знаю, що майже всі ті, що ходять на українські представлення, ходять і на англійські „мувпи", але ніхто з них там не свище й не насміхуєсея. Чомуб не пристосуватися так і в своїх галях?

Такі неприличні заховування здегустовують тих людий, що йдуть на представлення бачити штуку а не реготатись тоді коли не треба, які хотілиб ляпати кожде слово аматора, а тут на галі не чути нич лиш „Ш-ш-ш — Ш-ш-ш!

Також треба звертати увагу на своїх менш дітьми. Їх звичайно пускають на перед, щоби вони могли бачити що десь на сцені, але вони замість дивитись там, роблять такий тарнідер, що масіш повіяте, що ти не прийшов на представлення, а до жидівської школи, або до млина. Годі за се приписувати вину дітям, бо діти все дітьми.Не поставивши над ними надзору, то готові і верх зірвати, але коли над ними поставити когось, щоби тримав контролю, то вони будуть як цвиорики.

Чомуж вже сему раз не зарадити?

Обсерватор.

Де обертається Український Національний Хор?

Від 10 до 31 грудня подорожував Нац. Хор по Мексику, а від 1 до 31 січня буде в отсих місцевостях:

1 січня в Ел Пасо; 3 січня в Пасадена; 4 січня в Сен Дієго; 5-6 в Лос-Енджелес; 7 в Фрісно; 10, 11 і 12 в Сен Франциско; 15 в Портлянд; 16 в Такома, Ваш.; **17 січня в Ванкувер, Канада:** 18 в Ситл; 19 в Спокейн; 20 в Москві, Айдего; (по пол.), 20 вечером в Пулман, Ваш; 22 в Бойз, Айдего, 23 в Айдего Фолс; 24 в Огден, Юта; 25 в Солт Лейк Сіті; 26 в Прово, Юта; 27 в Пюбло, Колорадо; 28 в Денвер, Колорадо; 29 в Колорадо Спрінгс; 30 в Канзас Сіті; 31 в Девенпорт.

Фармері будуть домагатись розсліджения

Екзекутива фармерської Юн. Ю. Ф. А., рішила упімнути своїх послів, щоби вони постарались в парляменті піднести перед урядом домагання розсліджения ваги в шпагатах, які, як се твердять екзекутивне є повна ваги.

Компанії продають шпагати які мають до 18 фунтів грос, а не по 50 нет як повинна бути повна вага, на чім фармері дуже богато тратять.

„Українці" роблять добрий поступ

Г. А. Крейг, заступник міністра рільництва вернув на днях зі своєї інспекційної подорожі по експериментальних фармах і рільничих школах, висказався в своїм звіті дуже прихильно про українських хлопців і дівчат, які учащають до рільничих шкіл в Альберті, що вони роблять дуже добрий поступ в науці.

Ірігаційна Конференція.

На днях відбулася ірігаційна конференція в Летбрідж, на якій предсідателював міністер рільництва п. Дж. Годлей.

На конференції обговорювано пляни заселення околиць з наводненими землями і улішнення метод фармування.

Потреба поліпшення.

На конвенції „Союза Годівників Живого Скота Західної Канади", яка відбулась недавно в Брендоні, Ман., на якій були присутними заст. міністра рільництва Г. А. Крейг і комісіонер живого скота, Карлайл, говорено про конечну потребу поліпшення якости продукту в Альберти, щоби могла провінція вести конкуренцію на світових ринках ... висказувалися, що треба запропонувати й домагатися від домініяльного уряду заведення системи грейдовання безрог і волів, які висилаєсь на ринки до Англії.

Провінціональна Вистава Насінь

Пригадуєсь фармерам Альберти, що річна провінціональна виставка насінь і конвенція управників насінь, відбудеться в Едмонтоні в днях 16, 17, 18 і 19-го січня, 1923.

Фармерський „Рай".

Ох вема то як на фармі, всюди є, всьо повно: збіжо, худоба, коні гарні і пшениця без головні. Тото буде грошей сила, коб лиш ціна не змінилась.

„Фармер — пан,"— він щасливий, Боже, будь му милостивий..."

Так говорять ті люди, що на фармі не бували та про нашу працю, труди і клопоти не чували.

Глянь на щастє наше брате!

Ледви сніг зійшов, їдь орати, бо весна минає швидко; в сиоді лід є, орей плитко, хоть глибоко розум каже, ледви скибу скибу кладе. Не [illegible] Івасе, вся робота не удалася. Зор глубоко, дощ все ліє, збіжє впаде і згниє. «Ще добре не прохолодило, їдь до міста, бер грутило, бо падлюка гофер їсть, доичє, лонить, воч на злість. Тряй, запечатуй, в живай чарів, други лізуть в сінярів. Що від гофрів ся вістало — коби злива дочекало — ще би дії нам ще було-би. Алеж град кождой доби, чи мороз убити може, що тоді почнеш небоже?

Скінчив весну, фени справляти, прерію ровати корчувати, [illegible] — Гірше пруської лайбтарди тие комарів мільярди — чоловіка, худобу, в очи, в руки, в [illegible] в сьвоїх, креш сєнсає, троть тіло [illegible] щоб свербіло; вічна [illegible] (лиш пану милому!)

Як проминуть літо, днину, [illegible] бо доходить вже пшениця.

[illegible]

Вечер, вітер, виїхав в поле — [illegible] хочеш спати, але годі — треба жати!

[illegible]

Їдь до дому тай до міста, [illegible] горох акрів, то двіста — тай того не годен взяти.

В день мус жати, в ночи став, бо як би так тон упав, згниє, сходити буде так пропаде заход й труди. Сторчуй, десять снопів — куча, як ся пара курить з чубка: то кождого снопа зігни ся, глубоко му поклони ся, бери до рук мов дитину і добре цоп! на долину, як не попнеш з всьої сили — будуть вітри розносили а тоді знов Іваську, пять разів робити тільки.

Вдало ся всьо просушити, засели в стіжки молотити — таке місце мусиш мати, щоб було видно від хати, щоб вигідно молотити, й не богато городити. Зволять руки вір не вір, як викинеш десять фір. В вечер по скінченю „стака" осиболи мов собака. Радбись ліжка ся діпрати, а ту коня їсти дати, упряж зняти,напоїти, побачити жінку, діти, — вже в двох розрубати займи увійдеш до хати.

Наколись стіжки скінчив, так о фенці памятай, бо інакше бувайте, [illegible] бугай.

Много зерна піде в нище підчас жаття, на стерни, много згубиться в дорозі, виторощить ся на возі, много піде до соломи, инше з'їдять кури, мишй, або хроби вкомі. А і з того що ся лишить не всьо твоє пане брате! Одно в шпіхлірі згниє, друге вираде елеватор.

Дефікан ся машини підчас не красної днини, перед Дмитрієм, ще в погоду — то подякуй Пану Богу, що таєую дав погоду — на молочене спромогу, — бо інакше на морозі треба пальці морозити, або підчас сьвіту хлопи щвий „генк" в хаті гостити.

А кілько коштів, старунку до машини мус заплати? Куп начиння, харчів, трунку, постарай ся всьо до хати, бо інакше зроблять вхоиду, оклевечуть і обсудять — взяли таку мають моду, ще і паймито відбідять.

Ми працюєм, всіх годуєм, а яку маєм заплату? Жито піде, довгів купу і рахунків повну хату: банк за ноти, штор за річи, такси, гоктор, ниньй діри... Доля, доля, — кльята доля — але ніхто не-дасть віри! З того ніяк не вирвеш ся, хочеш навіть не йшов спати, — бо вся драль лиш придумує, щоб фармера ошукати: втропах, в вазі, в слові, в мірі, в політиці, в церкві, в вірі і на кождісінькій кроці.

Ат! на те хоть раз в році!

Федь Молодший.

РОЗПИСУЄТЬСЯ ПЕРЕДПЛАТА НА THE UKRAINIAN MESSENGER

український місячник в англійській мові, якого перше число, за січень 1923, появиться в грудні с. р. під редакцією Д-РА ВОЛОДИМИРА КУШНІРА.

THE UKRAINIAN MESSENGER основується для інформації про українську справу народів англо-саксонської раси і культури.

THE UKRAINIAN MESSENGER буде давати в популярно-науковій формі докладний образ всіх галузий життя української нації.

THE UKRAINIAN MESSENGER буде органом наскрізь безпартійним, а подаючи вірну відбитку політичного життя всіх українських земель, буде придержуватись зірної найстрогішої безсторонности.

THE UKRAINIAN MESSENGER буде містити праці найвизначнійших українських письменників, також головне визначних одиниць культурного світа про українську справу.

THE UKRAINIAN MESSENGER буде подавати цікаві ілюстрації з обсягу українського життя й української природи.

THE UKRAINIAN MESSENGER буде органом рівно цікавим як для українського так і для не-українського читача.

THE UKRAINIAN MESSENGER повинен сповнити поруч ще й окреме завдання як засіб до національного освідомлення тих поколінь української еміграції в Америці, які затратили можність набрати достаточного знання рідної мови.

THE UKRAINIAN MESSENGER стане передівсім кріпким засобом у визвольній боротьбі українського народу на світовому політичному ринку.

THE UKRAINIAN MESSENGER буде появлятися в книжковому форматі великої вісімки на 64 сторонах друку з окладинками і буде коштувати: Для передплатників в Америці: 5 долярів річно, 2,50 дол. півріччно. Поодиноке число 60 центів.

Часопись будеться висилати лише за попередньо надісланиєм передплати. Щоб улекшити українським організаціям і приватним особам можність ознайомлення чужинців з українським питанием, признається тим передплатникам, які будуть побирати більше від одного примірника, за дальші примірники 20%, опусту.

Адреса редакції й адміністрації: THE UKRAINIAN MESSENGER
Porzellangasse 19, Vienna IX., Austria.

Видаток Збіжжя в Альберті

Зі статистики зібраної в Альберті на підставі виказів молотілень по 22 грудень 1922 р., довідуємося, що видаток збіжжя з акра був переважно такий: яра пшениця—11.20 бушля: озима пшениця —11.30 бушлі: овес — 21 бушлів: ячмінь —14.20 бушля; жито—0.60 бушля; лен 1.10 бушля.

М. СТАРК.

Незвичайний Злодій

ДЕТЕКТИВНИЙ РОМАН

Часть І.

Праця в банкерській конторі Покер і Мидлик у Філадельфії скінчилася. Лиш дві електричні лампи ще горіли перед величезною грошевою скринею, що стояла посеред великої залі.

Власник фірми Борис Покер та його перший скарбник і діловод Петро Крат сиділи перед скринею й мовчки на неї дивились. Тепер вони не дивились, а тих двадцять мільйонів долярів, які треба було завтра виплатити головні залізного тресту Гай Монтанові, там не було й не було.

— Пане Покер, ви — злодій! — сказав Петро Крат з найбільшою лагідністю, на яку він тільки був здатний і погладив свою руду, гарно випле[к]ану бороду.

Впродовж двох років ви пресекулювали двадцять мільйонів. Розокрали на цю суму загалом [illegible] фірму Покер і Мидлик. Власне кажучи, вас треба замкнути до вязниці!

Борис Покер приплакує [illegible] [illegible] на Петра Крата й не ображаєсь на нього [illegible] [illegible].

— Всі ваші спекуляції, від яких я вас остерігав, скінчились нещасливо, [illegible] Крат. Вам нічого більше не лишається, як порушити чужі вклади.

— Пшеня! — скрикнув Покер. — Я срібне завтра зміняю свою банкерську і нісля завтра [illegible] де небудь при нагоді [illegible] [illegible] гору.

При тім Покерові було вже на [illegible] [illegible] [illegible].

— Пане Покер! — сказав Петро Крат цілком спокійно і разом [illegible] свій голос. — Ви завтра не оголосите себе банкротом.

— Ви знаєте нахаб! — скрикнув Покер... Шкода, нема [illegible]. Справа скінчена. — [illegible] Так, лиш 9 а ще мав — пару місяців часу. Во[ни] [illegible] вгору, коли мусіти [illegible] в гору, [illegible]. Але Гай Монтан [illegible] Я [illegible], любий Крате, я готовий.

— Коли [illegible] виходу, — сказав Крат, лукаво посміхаючись, — так ми мусимо його винайти. Правда, [illegible] [illegible]? Чотирі мільйони долярів, [illegible] двадцять мільйонів.

— Чорт! — скрикнув Покер і кинувся до нього. — Як це може статися?

— Тихо! — заступив йому Крат дорогу. — Не підходьте близько. Бо [illegible] показується вам практично, решта ж фальшивиця, [illegible] дуже приємно.

— О! — простогнав Покер і зникнено опустився в крісло. — Як ви можете так жартувати в таку хвилину!

Ви мусите цілком щиро приняти, що в цій скрині дійсно лежать ті двадцять мільйонів, які ви мусите завтра виплатити Гай Монтанові, — промовив далі Крат своїм поважним голосом.

— Я вірю! — простогнав Покер з'їдаючи плечима.

— І ці двадцять мільйонів я у вас виніму цієї ночі вкраду! — промовив Петро Крат з тріюмфуючою міною. — Я, ваш скарбник, ужу з себе злодія, щоб урятувати фірму від банкротства.

Борис Покер витріщив очі на Крата й тільки похитував головою.

— Я бачу, що ви ще собі не здаєте справи, які наслідки може мати ця фікція, — повчаючи промовив далі Крат. — Ви йдете завтра до Гай Монтана й оповідаєте йому, що я втік з двадцятьма мільйонами. Що ж буде далі?

— Він не пойме мені віри!

— Перед тим ви повідомите поліцію про мою втечу й віддасте за мною великого детектива Гарі Слема.

— Цей вас зловить! Цей зловить вас ще в Ню-Йорку — скрикнув Покер стурбовано. — Подумайте, які наслідки це матиме для мене. А для вас!

— Гарі Слем мене не зловить! — сказав Крат самовпевнено.

— Це найспритніший детектив у цілій Америці! — стогнав Покер. Візьміть краще кого не-будь иншого.

— Саме найспритніший це мусить бути! — сміявся Крат. — Найславніший. Найперша сила на цілі полі! Щоб про нього найбільше писалося в часописах! Чи ви цього не розумієте, пане Покер? Про Гарі Слема в часописах друкуються докладні звіти, там раз у раз стоять його фотографії, газетно оповідають про його захоплюючі пригоди. Але хто инше ті звіти? Він сам або наняті за його гроші репортери. Часописи нічого не роблять дурно. Що ж таке його слава? — Папір!

— Гм! — рішучо зітхав Покер. — Але ж то таки правда, що він досі зловив усіх злочинців, за якими брався.

— Не стіх у часописах! — посміхнувся Крат. — А про тих, котрих він не зловив, не стоїть нічого. Та признаюся, що він дійсно [illegible] Усі ті злочинці також [illegible] від пізного часописів. Вони вважали Слема за людину з [illegible] здібностями. Це зробило їх [illegible]. Вони залякувались, і він їх брав голими руками. Але я гарантую вам, що Гарі Слем є цілком звичайна людина. Не думаю, щоби він спритніша переставних. Та це лежить у природі [illegible]. Я закладаюся, як [illegible], що я цілий рік водитиму за ніс Гарі Слема, а він [illegible] мого не зловить. Цілий рік, пане Покер, доки наші золоті папери виправляються вгору!

— І це ви хочете для мене зробити? — простогнав Борис Покер і взяв себе ціпко за чоло.

— Пане Покер, — сказав Крат щиро. — Перед двома роками ви мене врятували, коли я, хорий і голодний, хотів скочити з мосту в воду. Ви дістали від мене два добрих ступаки й проте не випустили [illegible] з рук. Без вас я тепер був би [illegible]. А це було б мені дуже прикро, особливо тому, що від двох [illegible] дуже щасливо жонатий.

— Але Гай Монтан! — зітхнув Покер.

— Коли він переконається, що [illegible] у вас гроші, то він [illegible] по гроші, доки мене зловлять. Певно й він настоюватиме, щоб ви вислали Гарі Слема. Доки в нього буде найменша надія дістати гроші, доти він мусить не руйнувати фірми Покер і Мидлик, інакше з його був би конський кулак. Коли ж ви завтра підете до нього й признаєтесь йому у своїх нещасливих спекуляціях, тоді він вам при мільонерів дасть затягнути й [illegible], коли дістане з конкурсу десять відсотків.

— Але Гарі Слем! — знов заугадав Покер, наполовину вже майже переконаний Кратом.

— Ви недоцінюєте цю людину.

— А ви її переоцінюєте! — засміявся Крат. — При всіх своїх [illegible] Гарі Слем усе мав на противній стороні добрих союзників, а то була нечистота злочинця. У мене того цілком немає. Опріч того, я хочу вам зробити тепер одно признання, пане Покер. Ви подарували мені ваше повне довіря, але, як відхотіли джентлмен, ви ані разу не питали мене, як я жив до того часу, поки ви мене вперше побачили на мості. Тому я вам тепер дещо скажу, щоб ви бачили, що я й десять Гарі Слемів мене не злякають. Хоч я й не надаю таким. І як що ви для мене добудете тоді найкращого адвоката, то мене [illegible] оправдають [illegible] загальнім зворушенні суддів [illegible].

— Чорт побери! [illegible] Покер крізь зуби. [illegible] ви справді хочете за мене [illegible] голову в петлю, то я не [illegible] того я жаю тут приучатися. Я наговорю завтра Гай Монтанові сім мішків гречаної вовни.

— Чудесно! — скрикнув Крат вдоволено, обняв його й підбадьорюючо постукав його по спині. — Так ви мені подобаєтесь, пане Покер. Найпізніше через два роки ми поставимо фірму на ноги. Тоді я вам принесу, як покаяние ягня, ваші двадцять мільйонів назад.

— Ге! — здивувався Покер — а то нащо?

— Ну! — усміхнувся Крат і постукав себе по лобі. — Чи ви думаєте, що я буду злодієм хоч хвилину довше, ніж це буде конче потрібно? Навпаки, я приведу гроші назад і віддам себе під суд. Як ще мене й не оправдають, то я все ж буду героєм дня.

— Так, але... але тоді ж викриється ціле шахрайство, бо ці ж мільйони в дійсности не істнують! — скрикнув Покер перелякано.

Вони істнують у вашій уяві, пане Покер, — заспокоїв його Крат. — Я був вашим скарбником і все вас дурив. Я спокійно признаюся перед судом у сих фальшуваннях, я скажу, що тільки дурив вас, запевняючи, що в скрині є двадцять мільйонів, аби врятувати вас за те, що ви колись урятували мене від смерти. Побачите, як я цим прославлюся! А яка то буде знаменита реклама для фірми Покер і Мидлик!

— Крате! — задихуючись, промовив Покер, цілком приголомшений цею витягливістю свого книговода. — Крате, я віддаю себе в ваші руки. Робіть, що хочете. Ви мене переверали! Я на все згоджуся. Коли фірма через два роки ще істнуватиме, то вона буде називатись: Покер, Мидлик і Крат.

(Дальше буде).

Хростеньким, що справді я вже пройшов огонь і воду й був під конем і на коні. Я вмію начепити на себе всяку машкару. Агож, я навіть комедіянтом був в одній мандруючім театрі на Угорщині. До мого семого року я жив у батьків. Мій тато був дідичем на Украіні. Під час холери він помер, рівно як і моя мама. Тоді я поїхав до мого дядька, який був судовим радником у Галичині. Та способи його виховання мені не вподобались. Замість іти до школи, я втік до Марселю, забрався на „Батьківщину" і виліз із мого сховання аж тоді, коли корабель був вже далеко в морі. Зпочатку мені дали попоїсти, а там здорово набили. Але я таки добився свого. Вісім років я тинявся по світу, чистив черевики на вулицях і був погонщиком верблюдів, служив у готелях і розвозив пиво, служив навіть у поліції, але був і боксьором. Я володію чотирьома мовами й можу ще на кількох мовах досить цілло порозумітися. В Чікаго я збанкротував, а в Монте-Карло програв цілий маєток. Так воно було, аж доки я опинився на мості, де ви мене здибали. Решту ви знаєте.

— Але як ви опинились на мості? — здивовано запитав Покер. Людина з вашими здібностями!

— Кохання є тяжкою духовою хоробою! — сказав Крат майже терпеливо. — Тоді Галя нічого не хотіла про мене знати. Аж коли я зробився вашим книговодом, вона згодилася одружитися зі мною.

— А коли він вас усе-таки злапає? — сказав Покер.

— Тоді я скористуюсь першою нагодою, щоб знов видряпатися, — відповів Крат.

— Але признайтеся ж, що ви не можете бути певним над усіма випадками! — остерігав Покер. — Припустім, що він вас злапає, приведе [illegible] й доставить вас перед суд. Алеж тоді й мене притягнуть, як вашого спільника.

— Де там! — широ засміявся Крат. — Я беру справу на себе. Відки ви маєте знати, в якім стані є фірма. Очевидно, що з книг, які я веду. А що, як я вже від двох років систематично фальшую ті книги на користь фірми, як тоді виглядає справа? Я взявся до цього шахрайства без вашого відому, щоб урятувати фірму Покер і Мидлик.

Нагода лише Раз в Році!

ЩОРІЧ РІЗДВЯНИХ СВЯТ МОЖЕТЕ ПОБАЧИТИ

Рождество Христове і Муки Христа.

„ВІД ЯСЕЛ ДО ХРЕСТА"

ЯКІ БУДУТЬ ВИСТАВЛЕНІ НА РУХОМИХ ОБРАЗКАХ
(Мувінг Пікчер)

В Ламонті в Понеділок 8-го Січня
В Мондер в Вівторок . 9-го Січня
(ВЕЧЕРОМ)

СІ ОБРАЗКИ ДУЖЕ ІНТЕРЕСНІ, БО НА НИХ ПОБАЧИТЕ ЯК ХРИСТОС НАРОДИВСЯ І ПРОЖИВАВ АЖ ДО РОЗПЯТТЯ НА ХРЕСТІ.

ВСТУП: ДЛЯ СТАРШИХ 50Ц. ДІТИЙ 25Ц.

ВАМ ТРЕБА НА ЗИМУ

доброго й теплого убрання і тому не забувайте, що ми робимо убрання і зимові плащі (оверкоти) з найновіших і найкращих сукон.

НАЙНОВІША МОДА — ПРИСТУПНІ ЦІНИ

Приймаємо замовлення з провінції і виконуємо роботу на час.

THE EXPERT TAILORS

9606 Jasper Ave. (Gibson Block) Edmonton, Alta.

Д. ПРОНЮК, Властитель.

Новоотворена

Центральна Турецька Купальня

Турецькі, Електричні, Тушові, Сірчанні і Ванняні купелі.
ЕЛЕКТРИЧНІ І МЕДИЧНІ МАСАЖІ. СТАВОК до ПЛАВАННЯ
Отворено Днями і Ночами. Обслуга Першої Кляси

CENTRAL TURKISH BATHS

На полудне від Джеспер Вокер стору. Телефон 6332

Українці Альберти

у всяких адвокатських справах будуть совісно обслужені в канцелярії:

DAWSON & DARLING

з якими працює український правник **Ю. Шкварок М.А.**

EMPIRE BLOCK, на розі 101 стріту і Джеспер Аве.

Резиденція Ю. Шкварка під ч. 9517—102а Аве., пів блока від Української Книгарні на схід.

Др. Буланжи

СПЕЦІЯЛІСТ В ХІРУРГІЇ І ЖЕНСЬКИХ СЛАБОСТЯХ

Лабораторія заосмотрена „ІКС-РЕЙ" машиною.

Практикант парижських шпиталів
Лічить мужеські полові хороби

Телефон 2009

10011 Jasper Ave. Edmonton.

E. C. C. LTD.

Під управою Григорія Михайлишина

Одинока українська фабрика „Овер-олів", Робочих сорочок і Штанів, в Канаді. Українські склепарі повинні купувати повисші товари лише з української фабрики.

Economy Commercial Co. Ltd.
10667 97th St. PHONE 4511 EDMONTON, Alta.

ГОВОРИМО ПО УКРАЇНСЬКИ

Phone **І. Г. ГАРЕПИ** 4346

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СКЛЕП

Женські одіння і головний вибір обуви, так женської мужеської, як і діточої.

10323—101 Стр., Кілька дверей на пол. від Ст. Джеймс Готелю

Коли Вам Треба направити Черевики

удавайтесь до щевця, де дістанете повне вдоволення!

НАША РОБОТА Є ПЕРШОЇ КЛЯСИ
НАШІ ЦІНИ УМІРКОВАНІ

ALEX HAMERNYK
10362 96 ST. EDMONTON.

Продукція Вугля.

Продукція вугля в Альберті від кінець місяця жовтня, в порівнанні з продукцією за той самий час минувшого року 1921, була як слідує: В 1921 р. випродукувала 4,610,301 тонн, в 1922 р. 4,250,824 тонн. В місяцю жовтні 1922 р. випродуковано 926,824 тонн, а в тім самім місяци 1921 року, випродуковано лише 588,291 тонн. Значиться продукція вугля в жовтні 1922 року була найбільшою за всі місяці в історії вугляної індустрії.

СОКОЛИКИ В ЕДМОНТОНІ!

Заходом Студентського Кружка ім. А. Коцька, відіграєсь
В СУБОТУ, 13 СІЧНЯ, ВЕЧЕРОМ
в салі Інст. Грушевського, 98 вул. дуже інтересну комедію
"СОКОЛИКИ"

Студенти докладають всіх старань, щоби штука ся випала як найкраще, а ви Едмонтонці зробіть старання прийти, а певно непожалуєте.

ПОЗІР СМОКИ ЛЕЙК І ОКОЛИЦЯ

Сим повідомляється членів Народного Дому в Смоки Лейк, що в Неділю, 21-го Січня 1923 р., відбудуться

РІЧНІ ЗБОРИ НАР. ДОМУ

о годині 2-ій по полудни у власній салі в Смоки Лейк, на які просить ся всіх членів, щоб прибули.

ЗАРЯД.

УВАГА—МОНДЕР І ОКОЛИЦЯ!

Сим дає ся до відома, що заходом [illegible] Товариства відбудесь В ПОНЕДІЛОК, 8 СІЧНЯ 1923 р. в Народнім Домі в Мондер

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

на який просить ся всіх Мондерців і [illegible] Українців прибути [illegible].

ПОЧАТОК о 8-ій ВЕЧЕРОМ

Сьміх і Жарти.

Лікар (до слуги): Як хто прийде, скажіть, що мене нема дома. А як ніхто не прийде, то що тоді скажете? [illegible]

У Річника

[illegible]

Панна, а голову має...

Панну [illegible] шапка з голови, [illegible]. Не дурний я тебе [illegible] ти мене [illegible].

Такий спосіб.

Де ви, куме несете котугу, на продаж?
—Але де там! Несу до годинникаря, щоби вправував! Десь перше все будив нас о четвертій годині рано, а тепер [illegible] попсувся і [illegible] шестій годині.

В школі.

Учитель: Іцку, кілько буде два рази три?
Іцко: Сім!
Учитель: Як то, не шість?
Іцко: Ну, я хотів, аби пан професор пішов на тім інтерес зробити.

ДО ЧИТАЧІВ ГАРАПНИКА!

Я догадуюсь, що Вам вже очи придивились за Гарапником і Ви всі чекали на нього нетерпеливо, щоби він хоч на Різдвяні Свята прийшов до Вас в гості та розвеселив наболілу душу, але вірте мені, що і я не меньше покладав надії, що зможу його виплести до свят, однак надія завела.

В друкарні нагромадилось стільки роботи перед святами, що навіть 4-те число Н. П. не могло вийти в свій час, а коли я думав про Гарапника, то аж волося дубом ставало, на думку, що він не зможе разом з Вами поколядувати сих свят.

Сподіюсь, що зрозумієте мої тарапати то й простите мені гріх.

Роблю всякі заходи, щоби бодай на стрітення ви могли стрітитися з Гарапником, а я певний, що всі гріхи Ви мені будете простити нараз він появиться, бо в нім буде богато дечого цінавого.

Желаючи Вам Веселих Свят і Щасливого Нового Року, остаю

Ваш все той сам

Тимко Лупко.

Наш Поступ

NASH POSTUP—OUR PROGRESS

Просьвітно-економічна Часопись для Українського Народа в Альберті.

ЧИСЛО 24. РІК І. ЕДМОНТОН, АЛЬБЕРТА ВІВТОРОК, 18-го ГРУДНЯ, 1923. EDMONTON, ALBERTA, TUESDAY, DECEMBER 18th 1923. VOL. I. No. 24.

Англія Буде Мати Робітниче Правительство

Робітнича Партія готовиться Перебрати Владу в Свої Руки

ЛОНДОН, 13. грудня.—Головна рада робітничої партії в Англії видала вчера комунікат, в якім говориться, що робітнича партія готова утворити своє правительство, скоро тілько буде до сего взвана. В комунікаті містяться заяви до робітничих послів, вибраних в часі теперішніх виборів, не відмовитися перебрати на себе відвічальність за утворення робітничого правительства. Комунікат одначе перестерігає робітничу групу в парламенті, щоби вона не йшла на ніякі компроміси і не робила коаліції з другими партіями в парламенті, аби вни утворили правительство.

Нові вибори не забавлять

Коли навіть дістане утворене робітниче правительство, то є річию певною, що воно серед теперішнього укладу сил, не буде могло довго удержатися, тимбільше, що лібералам відмовлять йому свого поперття, скоро тілько робітники схотіть перевести якісь більше радикальні зміни, як пр. оподаткування капіталістів і т. п.

Загально сподіваться, що тепер утворене робітниче правительство [illegible]. По упливі сего часу воно [illegible] нові вибори, в яких робітники [illegible] переважаючу більшість послів, і утворять вже стале робітниче правительство.

Лібералі поможуть робітникам повалити консервативне правительство

Часописи доносять, що між лібералами і консерватистами [illegible] та що немає надії на те [illegible]. Противно, [illegible] робітниче правительство [illegible] Рамсея Макдоналда [illegible].

Признають большевицьку Росію

Першим ділом в заграничній політиці з приходом до власти робітничого правительства, буде признання большевицької Росії, а також [illegible].

З АЛЬБЕРТИ.

МАЙОР БЛЕЧФОРД ОБНЯВ УРЯДОВАННЄ В ЕДМОНТОНІ

Новововибраний майор Едмонтону п. Блечфорд, зістав в пятницю заприсяжений і обняв урядовання як голова [illegible] міста. Уступаючий майор [illegible] новововибраного во всіх міських департаментах, опісля п. Блечфорд повернув до сали засідань міської ради і сів на майорське крісло, а се значить, що він, з хвилею як сів на крісло, перебирає міську владу в свої руки.

Разом з майором стали також заприсяжені новововибрані альдермани.

КОНСЕРВАТИВНА КОНВЕНЦІЯ В ЕДМОНТОНІ

В четвер, дня 13. грудня відбулась в Едмонтоні конвенция консервативної партії в Альберті. Головними бесідниками на конвенції були Артур Мен, бувший премієр Канади, є теперішний провідник опозиції в домініальним парламенті, і п. Фергусон, премієр провінції Онтаріо.

Конвенция ухвалила платформу консервативної партії Альберти та виразила вже від тепер розпочати кампанію та приготовитися до найблизших провінціональних виборів в сїй провінції. Бесідники сильно [illegible] ліберальне правительство Альберти як рівнож [illegible] правительство [illegible] премієра Кінґа, за їх [illegible] господарку.

Провідником консервативної партії в Альберті остав вибраний В. Н. Ілвер [illegible].

Лібералі також не сплять

Ліберальна партія в Альберті також не спить, а розпочала сильну [illegible] кампанію в провінції [illegible].

ДРІБНІ ВІСТИ.

ПАРИЖ. Бувший французький премієр Клемансо [illegible] зістав поважно скалічений віддамками шкла в автомобіленій катаї недалеко міста Ст. Жермен.

МЕКСИКО СИТІ. Мексиканський президент Обрегон виїхав сам на фронт, аби особисто проводити військами в боротьбі з повстанцями, які хотять його повалити.—Кождої хвилі сподіються рішучої боротьби з повстанцями.

ЕДМОНТОН. У вівторок, дня 18-го грудня відбудеться тут урядова нарада, на яку мають зїхатися всі фармерські посли. Радити муть над законом в справі продажі збіжа та над иншими біжучими справами.

ВАРШАВА. Президент Польщі приняв резиґнацію реакційного правительства Вітоса і попросив провідника одної з опозиційних груп, Тугута, аби він утворив нове правительство.

НЮ ЙОРК. Німці заливають вироблюваними в Німеччині дитячими забавками американські ринки. Кождий корабель, що йде з Німеччини, привозить велику скількість сих товарів до Америки і американські фабриканти сим клопочуться, бо Німці продають [illegible] богато дешевше.

ПАРИЖ. У Франції [illegible].

КАЛЬҐАРІ. Майором міста Кальґарі зістав повторно вибраний [illegible] майор Г. Г. Вебстер.

ЧІКАГО.—Сюди приїхав в неділю Український Національний Хор, щоб минувного вівторка і середи [illegible] концерт в Вінніпегу.

ВІННІПЕҐ. Дня 8-го січня зачнеться тут річна конвенция Зеднених Фармерів Манітоби. На конвенцию прибуде близько 600 делегатів.

Збіжеві Ціни в Едмонтоні

Дня, 18-го грудня, 1923.

ПШЕНИЦЯ —	
Но. 1. Нортери	70ц.
Но. 2. Нортери	67ц.
Но. 3. Нортери	62ц.
Но. 4.	52ц.
Но. 5.	15ц.
Но. 6.	12ц.
На пашу	10ц.
ОВЕС	
Но. 2. С. В.	23ц.
Но 3. С. В.	20ц.
Екстра Но. на пашу	20ц.
Но. 1. на пашу	18ц.
Но. 2. на пашу	15ц.
ЯЧМІНЬ	
Но. 2. С. В.	34ц.
Но. 4. С. В.	29ц
На пашу	24ц.
ЖИТО—	
Но. 2. С. В.	44ц
Но. 3. С. В.	40ц
Відкинутий	37ц

Процес з Большевиками За Дім Просьвіти в фт. Вілієм

БОЛЬШЕВИКИ ЗАБРАЛИ ДІМ ПРОСВІТИ В УКРАЇНЦІВ НЕ-БОЛЬШЕВИКІВ—СПРАВА ОПИНИЛАСЯ В СУДІ.—ШКАНДАЛ НА ЦІЛУ КАНАДУ.

Минувшого тижня відбувався у Форт Вілієм процес о Дім Просвіти, який наробив дуже богато шуму по цілій Канаді. Через цілих три дні вся англійська преса в Канаді розписувалася широко про перебіг розправи та про те, як то наші большевики проповідували вільну любов, як готовилися до революції в Канаді, та навіть малих дітей учили і підготовляли до "пролетарської диктатури" в Канаді і т. п.

З Чого Зайшло?

Річ мається так. Перед кількома роками вибудували собі Українці у Форт Вілієм Дім Просвіти. До сего дому почали вписуватися українські большевики і з часом, як їх вже було більшість, вони захопили Дім Просвіти в свої руки і зробили в нього большевицьку "твердиню" у Форт Вілієм, в якій проповідували свої московсько-большевицькі ідеї та дурили несвідомих робітників недалекою революцією в Канаді і установленням совітської власти. Члени-основателі сего дому — Українці не-большевики [illegible] на таке большевицьке розпаношення і віддали справу до суду, аби судовою дорогою відібрати собі [illegible] від большевиків, що в [illegible] не [illegible] було.

Ось так прийшло минувшого тижня до розправи в Порт Артур, яка тягнулася через цілих три дні перед суддею Келлі з Торонто.

На сїй розправі виявлено, що большевики у Форт Вілієм робили все на команду большевицької головної квартири у Вінніпегу. З вінніпегського Робітничого Дому висилано до Форт Вілієм агітаторів, які голосили вільну любов, намовляли наших робітників, аби готовилися до революції, грабили капіталістів, а в нагороду за се обіцювали робітникам пшеницю з гавернментських елеваторів в Порт Артур.

Відчитувано на розправі телеграми і привіти, які висилали поодинокі особи і большевицькі українські товариства з цілої Канади на большевицький зїзд до Вінніпегу, а в яких то привітах навіть малі діти з большевицьких шкіл грозили смертю капіталістам та під небеса вихваляли московських большевиків та Третій Інтернаціонал.

Англійці Зачудовані

Англійська преса була прямо зачудована ревеляціями з сеї розправи. Всі донесення були для них не аби якою сенсацією. Чудуються вони не й до нині, як можливо, аби щось подібного лилося в Канаді. Найбільше однак чудуються тим, що нерозумні батьки в свою глупу агітацію втягають малих дітей, годуючи їх незрозумілими діточим головам теоріями і кличами

Засуд Ще не Виданий

Розправа покінчилася в пятницю вечером. Однак судія Келлі вироку ще не видав, бо як сказав такої справи ще не було перед канадійськими судами і він вперед мусить справу добре обдумати. В своїй одній промові сказав, що наколи хто з українських большевиків є в судовій салі, "нехай добре послухають його пересторогу". Дослівно судія сказав таке:—"Нехай вони (українські большевики) стережуться і здержуються від пропаганди, яка, як видно, стремить до повалення конституційних властий".—А дальше ще так:

"Я здержую вирок і заки його оголошу, мушу добре розважити сю [illegible] справу, що найважнійшою річею є, що мусить бути сповнена справедливість не тілько відносно обох спорячих сторін, але також і інтереї публичнім".

ПОЛІЦІЯ В КАЛЬҐАРАХ КПИТЬ СОБІ З УКРАЇНСЬКИХ БОЛЬШЕВИКІВ

Каже, що вся їх робота зачинається і кінчиться на співанню Інтернаціоналки

Вістка розправи в Порт Артур спинилася, що одною з найсильніших твердинь українських большевиків в Канаді є місто Кальґарі [illegible] в англійській пресі.

У відповідь на се, поліційні власти в Кальґарі подали до преси вістку, що вони знають про кожний рух кальґарських большевиків, однак вони навіть не клопочуть собі голови "червоними Українцями", бо поліція [illegible] добре, що вся революційність Українців-большевиків в Кальґарі полягає на співанню "Інтернаціоналки" і пустомельстві.

Ми від себе можемо тілько додати, що поліція не помилилася і знає, що говорить.

ВОГОНЬ ЗНИЩИВ СТАЙНЮ І ШПИХЛІР В п. ФЕДУНА НА ЗАВАЛЮ

З Чіпман пишуть нам, що в четвер рано, дня 6-го грудня вогонь знищив стайню і шпихлір зі збіжем в п. Івана Федуна в Завалю. Жена п. Федуна побачила перша вогонь і збудила свого чоловіка. Панови Федунови ще вдалося уратувати коні з горівчої стайні, а решта все згоріло. Що було причиною вогню ніхто до тепер не знає.

ЗІ СМОКІ ЛЕЙК

Нам доносять, що в Смокі Лейк відбулися минувшого тижня вибори до муніципальної ради. З Українців зістали вибрані радними знані в Альберті пп. Н. В. Гавінчук і П. Черніючан.

Правительство Вітоса Зрезигнувало

ВАРШАВА. В четвер дня 14 грудня резиґнував польський міністерський кабінет премієра Вітоса.

Премієр Вітос став на чолі крайно реакційного правительства в Польщі, яке прийшло до власти кілька місяців тому назад, після злуки всіх правих партій в соймі і повалення попередного соціалістичного правительства.

Перед кількома днями всі ліві партії в польськім соймі, а між ними також Українці, Білорусини, Німці і Жиди утворили опозиційну коаліцію, яка при кождій нагоді виступала проти правительства Вітоса і робила прямо неможливим наради в соймі. Се мають і були причиною резиґнації Вітоса.

ВЖЕ И ЖІНКИ РАБУЮТЬ

В місточку Фостерія в Злучених Державах обрабувала женщина місцевий банк і успішно уйшла рук поліції. Увійшовши до банку, вона загрозила револьвером двом клеркам, наказуючи підняти руки в гору і обернутися до стіни, а коли сі послухали, вона забрала в кишені всі гроші з підручної каси в сумі 1,000 долярів. Женщина як оповідають клерки була порядно зібрана не й з позапіканим носом.

Польща Признає Большевицьку Росію

ВАРШАВА, [illegible] грудня. Вчера Польща підписала документ, яким формально признає Союз Совітських Республик. Підписання документу наступило після большевицьких переговорів між представниками Руси і Польщі.

ФРАНЦІЯ СПУСКАЄ З ТОНУ

ПАРИЖ. 15. грудня.—Французький премієр, Пуанкаре, заявив німецькому представникови, що він хоче переговорити справу окупації Рурщини прямо з німецьким правительством, проте просив, щоби Німеччина через свого амбасадора в Парижі висказала на письмі свої погляди і бажання.

АЛЬБЕРТІЙСЬКИЙ СОЙМ ЗБЕРЕТЬСЯ ДНЯ 15-го СІЧНЯ

В парляментарних кругах інформують нас, що премієр Грінфілд скличе послів альбертійського сойму на день 15-го січня, в котрім то дни зачнеться нова сесія. Дуже можливо, що соймя зачне свої наради вже 10-го січня, як що до того часу премієр Грінфілд поверне з Оттави, де буде мати конференцію з домініальним правительством в справі природних богатств Альберти.

ЧИТАЙТЕ І ШИРІТЬ "НАШ ПОСТУП"

ПІВ МІЛІОНА НА ЕДМОНТОНСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Минувшого тижня Едмонтонський Університет дістав презент в сумі пів міліона долярів, яку то суму подарувала фондація американського міліонера Рокефелера на лікарську школу при альбертійськім університеті в Едмонтоні.

ЕДМОНТОН ПЄ

Звіт гавернментського стору з лікерами виказує, що в Едмонтоні є дуже богато пяків. В однім місяци новембри закупили едмонтонці горячих напоїв на суму $39,220. Місто Кальґарі, яке є также за велике як Едмонтон, випило в новембрі горячих напитків лише за $8,668.